

OB PRAZNIKU DELA

Praznik dela je praznik človeka. Ne vera, ne barva kože, ne jezik, temveč delo oblikuje človeka. Ni dežele, kjer ne bi bilo potrebno delati. Tisti, ki niso hoteli delati, ne bi mogli živeti, če drugi zanje ne bi delali. Življenjska logika je brez domišljije in brez pravljčnosti: trda, neizprosna, terja svojo vzročnost in rodi posledice.

Delavec je prvi majski dan dvignil na podij mednarodne prazničnosti. Še niso daleč časi, ko so delo prezirali in sramotili; čeprav so tudi gospodje morali živeti od dela. Danes je brezdelje sramotno, čeprav še ne povsod.

Tekla je kri, Rdeč je delavski prapor. Z rdečimi nageljni v gumbnicah so hiteli delavci na prvomajske shode, zasledovali so jih orožniki z nasajenimi bajoneti. Bilo je tako.

Dvajset let v svobodni socialistični deželi! Delo je rodilo uspehe, pred katerimi nihče ne more zatisniti oči. Nova stanovanja, mogočne tovarne, nove šole... Veliko tega imamo. Vsi imamo to. Samoupravljalci! Kako globok, širok je to pojem. Delati, upravljati, gospodariti z vsem, kar je moje in tvoje, kar ni niti moje niti tvoje. Mislite, da je to enostavno! Kožuh imam, čistim ga, zlagam, pazim nanj, to je enostavno. Tovarno imamo, veliko strojev, še več izdelkov, blagajna je velika, da komaj vemo, koliko denarja steče skozi njo. In vse to je moje in tvoje in naše in vaše! Da, samoupravljanje je velika svoboda in velika odgovornost. Delo daje čast in oblast in delo zahteva svoj red, spoštovanje, ekonomiko.

Prvi maj je praznik dela, praznik delovnega človeka! Prvi maj je praznik človekovega dostojanstva. Delo daje človeku najvišje dostojanstvo!

Dvajset let svobode... Poznali smo samo pot naprej. Po krvavi bitki smo nadaljevali delovni boj, ki še ne pozna konca. Samoupravljanje: največja zmaga in največja odgovornost posameznika, skupnosti, mene in tebe, nas in vas.

»Proletarci vseh dežel, združite se!« je misel, ki preobrazuje svet, rojeva nove ljudi in vodi samo naprej!

RUDI LEŠNIK

OB MEDNARODNEM PRAZNIKU DELA
ŽELIMO VSEM DELOVNIM LJUDEM
MNOGO ZADOVOLJSTVA, USPEHOV
IN OSEBNE SREČE!

Kolektiv ČP »Celjski tisk«,
uredništvo in uprava
Celjskega tednika

VSEM OBČANOM
IN DELOVNIM ORGANIZACIJAM
ČESTITAMO K PRAZNIKU DELA
PRVEM MAJU
TER JIM ŽELIMO
VELIKO DELOVNIH USPEHOV,
PRI NADALJNJEM UTRJEVANJU
SOCIALISTIČNIH ODNOSOV!

Skupščine občin, ustanoviteljic CT
in družbenopolitične organizacije:
Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice,
Šentjur, Šmarje pri Jelšah in Žalec

POJEMAJOČA PESEM KRAMPOV

Premog, pravimo, da je črno zlato. Črni zlatokopi ponekod še danes služijo črn kruh. Kot krti rijejo za njim, ga s svojim potom napajajo in tanko režejo. Nekateri odnehajo, drugi ostajajo, ker je to njihovo življenje.

Zvonec, ki je oznanjal prihod dvigala in rudarjev iz jame, je za trenutek prekinil razgovor. Sveži obrazi z lučmi, ki so visele preko ramen, so se pogrezali v temo zabukovskega rudnika. Eni gor, drugi dol. Krepkih ramen in besedi so se na kratko pozdravljali, kopači izmenjali nekaj informacij, eni so hiteli v kopalnice, drugi se pogrezali v temo, ki jo je razsvetljevala lučka ter jim s svojo svetlobo odmerjala življenski prostor.

»Ali si prišel, da bi videl, če rudarji po »dolgem« sedijo?« mi je zabrusil grčav rudar, pri tem so se mu ob smehu zasvetili beli zobje, vse ostalo je bilo črno, od črnega zlata. Drug za drugim so se izgubljali v kopalnico in nato z majhno torbo, ki je plahutala na hrbtu po poteh, ki so vodile proti domu.

Rudar, ki je več kot deset let kopal premog v Zabukovskih rudnikih, mi je v pomenku zapal, da je letos malo boljše. Pri tem je mislil na osebne dohodke. Ti so letos porasli, »silovito«, kar je bila prej redkost, je dejal. Takoj za tem je potihlo dejal: vendar premoga ni.

Po združitvi zabukovskih rudnikov z obrati in eksploatacijo nekovin se je nebo tudi v Zabukovci nekoliko zjasnilo. Skupina njihovih rudarjev odkriva v Zaloški gorici pucelin in zaloge bentonitov. Kamnolom pucelina, ki zaposluje okrog petdeset ljudi, eksploatacija z ustrežno mehanizacijo že po 500 t dnevno.

V razgovoru s poslovodjem OTOM ARNSKOM, z rudarjem, ki je v podjetju že 19 let, nam je povedal, da so perspektive v Zaloški gorici, saj so že dosedaj raziskani predeli bogati na rudnini bentonitov in pucelina. Obiskali smo rudarje, ki kopljejo v Zaloški gorici rov, ki bi naj pokazal kako globoko in kako bogate so zaloge teh rudnin.

Premog so v Zabukovci in njeni okolici začeli kopati že v prejšnjem stoletju. Nekateri jaške so med tem opustili, druge znova odprli. Danes so odkrite bogate zaloge v Podkarniku in Kurji vasi, ali kot oni pravijo, na področju Ana polja.

»Nekaj rudarjev nas je zapustilo, zaposlili so se v Velenjskem rudniku. Veliko jih je prišlo nazaj...«, nam je dejal Leopold Virand. »Nekoč je bilo še težje, pa smo ostali in ostajamo.«

Spodaj, v jami so zaprašeni obrazi Stanka Pihlerja, Jakoba

Klinca, Maksa Leskovarja in Papeža odsevali v delu. Virand je z vrtnim strojem vrtnal centimeter za centimetrom v rudo, ki mu je padala k nogam...

Letošnjo zimo so dokončno pogasili ogenj v lokomotivah, ki so desetletja prevažale zabukovsko črno zlato v Zalec. Njih piskanje je zamenjalo trobljenje avtomobilov, ki nenehoma prevažajo premog. To je velika pridobitev, pravijo.

Rudarji se v Zabukovci ne shajajo več po šihu v gostilnah, ker gostiln ni. Imajo bufet, ki je dnevno odprt šest ur. Ob teh urah spišejo tu in tam kakšno pivo in odrinejo naprej, po hribih raztresenih domačinah. Za mlade, samske rudarje je na razpolago Samski dom. V njem stanujejo rudarji brez družin. V razgovoru z njimi smo izvedeli, da je življenje v Zabukovci pusto. Kraj poživljajo edino izmene rudarjev in avtomobil, ki prevažajo premog. Po delu v jami ostajajo v sobah, ker v Zabukovci ni klubskega prostora, niti televizorja, ob katerem bi si lahko krajšali večere.

V povojnih letih so v Zabukovci malo gradili. Nekaj rudarskih družin se danes stanuje v barakah, v katerih so pred več desetletji stanovali italijanski rudarji. Vsaka ima sobo, kuhinjo in shrambo, po pet družin eno stranišče in skupno uporabo stranišča. Med njimi je vdova FANI ZAGORIČNIK, ki stanuje v baraki že od 1925. leta. Sedeč pred vhodom smo se pogovarjali o življenju v Zabukovci. Okrog nas so se igrali otroci, gospodinje so čistile stanovanja. Med razgovorom se

nam je pridružil še STEFAN ZAGORIČNIK, upokojen rudar, ki je preživel v jami več kot 40 delovnih let.

»Saj bi mogoče lahko imel svojo hišo, če ne bi šolal fantov. Tako sem pa poskrbel za fante in ostal v baraki. V teh letih sem se nanjo navadil,« je dejal Zagoričnik. »Prej nismo tako živeli. Kruha res nismo stradali — drugo pa. Sedaj se mi ne spleča, da bi za hišo skupaj spravljali.«

Pri delu na vrtu smo zmotili upokojenca FRANCA RIBICA, nekdanjega kurirja TVS 24. Franca Ribiča so po izdaji nekoga domačina 1942 leta zaprli, v Starem piskru obsodili na smrt, vendar je k sreči ostal še s tremi obsojenci od 96 živ. Po prihodu iz Mathausna je odrinil v partizane. Lani je bil upokojen.

»Vsak obrat v življenju je težak,« je dejal Franc Ribič. Sele po nekaj mesecih sem se znašel. Od daleč gledam, kako rudarji hodijo v jamo, včasih me zamika, da bi se jim pridružil.«

Na Zabukovci se je spuščal mrak, ko smo se še vedno pomenkovali z zabukovskimi rudarji. Niti eden izmed njih ni zatrjeval, da premoga ni. Vsi so trdili, da bomo v Zabukovci in njihovih rudarjih pisali še po desetih letih. Najbolje to dokazuje tudi dejstvo, da se tisti, ki so pred meseci odšli kopat v Velenje, vračajo.

NEOZDRAVLJIVE RANE

Po rovtah, ki se raztezajo tostran šentvitskih hribov in Bohorja, so hise raztresene kot ozare. Zato domačini pravijo, da je Planinska vas, vas — rovt, in dobrih, delovnih ljudi.

Okoliški hribi so se izgubljali v oblakih, ki so to nedeljo venomer solzili. Kolovoz, ki vodi iz šentvitske Planinske vasi, je odzvanjal od brnenja avtomobila, ki je razvažal krvodajalce. Spodaj v vasi so se ljudje zbirali pri Jazbiniku. Tega popoldneva so imeli organizacijski sestanek za pripravo PARTIZANSKEGA SLAVJA, ki bo v počastitev 20-letnice osvojitve. Sedeč okrog široke kmečke mize so si razdeljevali delo za pripravo in organizacijo slavlja.

Juljana Romih

Skupina zapornikov v Starem piskru uro pred prevozom v Maribor, kjer so jih ustrelili. Od desne proti levi so: TOVORNIK iz šentvida, JOZE MACEK iz Doropolja, ANTON NOVAK iz Manje ter STANKO ROMIH, ostali tovariši so neznanj.

»Človek spozna človeka v trpljenju, je dejala NASA MAMA. »Meni se pa zdi, da se ljudje rojevajo v trpljenju. Kmalu za tem, ko sem bila rojena, sem spoznala, da je življenje trpljenje. Kljub temu sem bila ravno v njem srečna, ker zame trpljenje ni nesreča, temveč trenutek, ko spoznavas, kako si v resnici močan. Danes se včasih na tihem vprašam, kje sem jemala moč? Prepričana sem, da se je rodila v mano, kot sem se jaz rodila s temi hribi in gozdovi.«

Ko so mi Nemci ustrelili sina v Mariboru, sem stisnila zobe in zamolčala možu. Bil je bolehen in bi ga to strilo. Še naprej sem prala obleke in perilo fantov, ki so se borili po okoliških gozdovih. Naša domačija je na zunaj samotna, tiste dni je bila ravno taka, vendar samo na zunanji. Kajti v njo so prihajali ljudje, za katere pogosto nisem vedela niti od kod so. Včasih sem vprašala, ko sem prala, so oni sedeli v izbi in čakali, da se perilo posuši. Zgodilo se je, da je oprano perilo čakalo na borca, ki je med tem padel. Prišli so drugi. Iz Savinjske, Rimskih Toplic, s Kozjanskega.

Nato so pridrevli ustaši in Svabi. Njihov prihod je oznanjal dim gorečih vasi. Pridružili smo se koloni preganjanih ljudi. Hčerka Vlada je ostala sama v snegu, med iskanjem, ko je tavalna po meter visokem snegu, ko ji je bil za vodiča edino domač pes, je doživela vso strahoto, zaradi katere je ostala rekonvalescent. Doživeli smo vso strahoto mučenih ljudi in ostali zmagovalci. Najboljši dokaz za to so nekdanji bunkerji pri KOPRIVCU, PRIJATELJICI in drugod, na novo postavljene domačije iz nekdanjih pogorišč, ostali so težki spomini, spomini na drage, ki so s svojo krvjo prepojili to zemljo. Nani

BREŽI

Komaj ustanovljena brežiška četa, katere komandir je bil Dušan Kveder-Tomaž, komisar pa Rudi Jančuba, oba španska borca, je v mesecu novembru 1941 taborila v zapuščenem zidanici blizu Stromelj, od koder je hodila v akcije. Oblačnega jesenskega jutra je prejela vest, da so 8. novembra 1941 gestapovci v Rajhenburgu zaprli krajevne aktiviste Draška in Joška Hlebec ter Mirka Zener in jih odpeljali v sodnijske zapore v Sevnico. Ker je bilo pričakovati, da jih bodo kmalu poslali naprej v celjske zapore, od koder ni bilo več vrnitve, se je komandir Dušan Kveder posvetoval s svojimi borci, kako bi rešili zapornike. Sporazumeli so se, da je treba napraviti načrt v samem Rajhenburgu. Komandir se je odločil, da vzame s seboj zanesljivega in pogumnega partizana Ivana Milavca iz Brežic. Se isto jutro sta se napotila iz Stromelj prek hribov v Rajhenburg in šla naravnost k zaporniku Franciju Sinkoviču. Ta jima je povedal, kako so potekala aritacije in jima orisal tudi njih posledice na terenu.

Odložili so se kmalu. Dušan Kveder in Milan Milavec sta čakala na Sinkovičevem kozolcu, ko se je Franci odpeljal z vlakom v Sev-

nico, da tam poišče, kaj nameravajo Nemci z ujetniki. S seboj je vzel paketič hrane, češ da ga prinaša za svoja dva zaprta sorodnika. Paznik Zibert ga je nadržal, da niso dovoljene z zaporniki nobene zveze in naj se zato čimprej pobere iz Sevnice. Franciju je ta kratek a osoren razgovor zadoščal, da si je ogledal vrata, hodnik, stopnice in zvonec. Vrnil se je v Rajhenburg, kjer sta ga že nestrpno pričakovala Kveder in Milavec, Brž so napravili načrt.

Ze naslednjo noč 12. novembra 1941 so bili zaprti fantje osvobodenci. Dušan Kveder je v družbi Francija Sinkoviča in Milana Milavca na gestapovski način premočil takratnega sodnega služitelja, da jim je odklenil vrata. Namesto s breščecim pruskim »Heil Hitler« je bil služitelj takrat pozdravljen z mrzlo revolversko cevjo, ki se mu je tesno pritisnila k čelu. Zapah sevniških zapornikov so bili na mah odprti — prvi posavski borci so bili rešeni! Med njimi sta bila oba

brata Hlebcva — Joško in Draško — in Zenerjev Mirko.

Hlebcvega Draška so morali pri begu od Sevnice do Brestanice tovariši nositi čez hribe. Nemški fahistične zveri so ga v zaporu pretepale do nezavesti. Njegovo telo je kazalo nešteto gnusnih znakov nemških »kulturonošcev«. Prispeli so do Hlaveje družine, ki stanuje izven trga Brestanice na parobku malega gozdiča. Tu so dobili najnujnejše za na pot, nakar so se podali v vas Lokve, kamor so prispele še isti dan ponoči. Zadržali so se nekaj dni pri kmetu Bračunu, ki je bil kasneje ustreljen kot talec. V Lokvah so se jim pridružili še Jovo Vezovišek in Roman Kornher iz Brestanice ter Jože Omerzu iz Senovega. Zdržali so se še z ostalimi tovariši že ustanovljene prve brežiške partizanske čete.

Dne 26. novembra 1941 se je prva brežiška partizanska četa preselila iz Lokve v Gorjane pri Podsedri. Na kleti vinogradnika aktivista Jožeta Kuneja si je izbrala svoje do-

Nekaj rudarskih družin še danes stanuje v barakah

Nove volitve so pred nami

Čeprav nas od volitev v občinske, republiške in zvezno skupščino loči še kratko obdobje, že so pred nami nove volitve. Tokrat so to volitve v organe delavskega samoupravljanja, volitve, ki bodo omogočile, da bo realizirano načelo, naj se v organih samouprave izmenja čimveč upravljalcev.

V teh dneh smo v večini industrijskih delovnih organizacijah volitve že razpisali, nekoliko v zamudi pa so ostale panoge gospodarstva. Kljub temu pa bodo volitve v glavnem končane že okrog 25. maja. Za priprave na ta pomembni dogodki torej ni ostalo dosti časa. V večini delovnih kolektivov zato v teh dneh že resno razpravljajo o izbiri kandidatov, ki naj bi ob volitvah kandidirali za izpraznjena mesta v delav-

skih svetih. Zbori proizvajalcev, kjer delovni kolektivi o tem odločajo, so dobro obiskani. Ponekod so to priložnost izkoristili tudi za obširnejše razprave o proizvodnih rezultatih in problemih, drugod pa so se spet omejili samo na izbiro kandidatov. V celjski občini bo največ volitev v delavske svete okrog 15. maja. To je namreč rok, za katerega je občinski sindikalni svet menil, da je skrajni, do katerega naj bi delovni

kolektivi izvedli volitve. Vendar bodo nekatere delovne organizacije ta datum prekoračile. Obdobje od razpisa pa do volitev, je bilo namreč jako kratko, da v njem niso mogli povsod pripraviti vsega, kar je za uspešno izvedbo volitev potrebno.

Po prvih razpisih sodeč, bodo prvi volili v Aeru in to 6. maja. Dva dni za tem bodo volitve tudi v Žični in Klimi, desetega maja pa bodo volili proizvajalci tovarne volnenih odevi Skofja vas, Etola in Libele. Enajstega maja pa bodo na vrsti LIK Savinja, Metka in Celjski tisk, trinajstega Aurea in Gozdno gospodarstvo, štirinajstega Zelezarna Store, Cinkarna in Ifa, petnajstega Tovarna emajlirane posode, sedemajstega Elektro in Zlatarna ter dvajsetega maja Toper.

V mesecu maju bodo volitve izvedli tudi v ostalih občinah našega območja.

Bogat spored prireditev

V POČASTITEV DVAJSETLETNICE OSVOBODITVE

Okvirni program prireditev in proslav v počastitev dvajsete obletnice osvoboditve je vsaj v celjski občini že znač. Tu ne gre samo za eno prireditev, ali morda samo za prireditev, ki se bodo zvrstile v mesecu maju, temveč za dolgo vrsto manifestacij, ki jih pripravljajo (množice so jih že izvedle) najrazličnejše družbene in politične organizacije, lahko rečemo, da dobivajo vse letošnje proslave in vse večje ter pomembnejše prireditev obeležje dvajsetletnice dela v svobodni domovini.

slavna, seja celjske občinske skupščine. Na pobudo krajevnih organizacij Zveze borcev in ob sodelovanju ostalih krajevnih družbeno-političnih organizacij bo v tem času več proslav krajevnih praznikov pa tudi drugih prireditev. Ob tej priložnosti bodo člani Zveze borcev obiskali partizanske kraje in družine, matere padlih borcev ter jih obdarili s primernimi darili. Razen tega so v teku priprave na proslavo Dneva borca, praznika celjske občine, dneva vstaje itd.

Zelo bogat program so pripravile kulturno-prosvetne organizacije. Mnoge od njih pa so se že predstavile s prikazom svojega dela (France Prešeren, Svoboda, Ivan Cankar, pevski zbor gimnazije itd.). Sicer pa Delavski ožer pripravljajo »Dogodek in tramvaj«. Skupno delo Slovenskega ljudskega gledališča in Delavskega odra bo letos rodilo letne igre na Starem gradu. V načrtu so še letne igre v Dobrni, občinska dramska revija v Volniku, Starih in Dobrni, pevsko srečanje odraslih zborov, zvezni festival mladinskega petja itd. Dramska sekcija na Ekonomski šoli pa pripravljajo igro Mire Pucove »Svet brez sovražstva«.

Občinski odbor Društva prijateljev mladine bo v počastitev obletnice osvoboditve izvedel med šolsko mladino kurirsko pošto, zatem tekmovalne pionske odrede v poznavanju pionirske in mladinske organizacije pa tudi tekmovalne pod naslovom »Moj kraj v borbi«.

Pester spored prireditev pripravljajo tudi občinska mladinska organizacija v Celju. V njeni skrbi je sprejem šafete mladosti, zatem akademija, telovadni nastop šolske mladine, okrajno in republiško prvenstvo mladincev v atletiki, pohod tabornikov na Resevo in itd.

Poleg ostalih sportnih prireditev pripravljata gabsko in celjsko društvo za telesno vzgojo akademijo. Velik razmah bodo zavzele sindikalne športne igre itd.

Svet za kulturo in znanost pri skupščini občine Celje je napovedal v počastitev pomembnega praznika srečanje kulturno-prosvetnih aktivistov. Za dan mladosti pa bodo v Celju odkrili tudi spomenik partizanskemu pesniku Karlu Destovniku-Kajuhu.

Okvirni program prireditev obsega še srečanje z interniranci na Svetini, zatem občinsko tekmovalno v streljanju itd.

Kot organizatorji številnih prireditev in proslav bodo nastopali tudi delovni kolektivi oziroma njihove sindikalne organizacije. Poleg tega bo občinski sindikalni svet v Celju pripravil v maju slavnostno sejo s primernim programom.

Tak je okvirni spored prireditev v prvem obdobju. Gotovo pa je, da se bo časoma še izpopolnil in obogatil. Morda ob tej priložnosti samo še to — posamezne organizacije bodo skušale v tem času zbrati določena finančna sredstva, deloma za kritje prireditev, ki jih pripravljajo v proslavo 20-letnice osvoboditve, deloma pa tudi za druge namene. Da bi na ta način zbrana sredstva v resnici uporabili za določen namen, bi bilo prav, če bi jih delovne organizacije nakazovale edine organizacijam Zveze borcev.

»Ciciban se cmeri za dve mili jeri«

Gledam otroke, ki z nekoliko zbeganim pogledom opazujejo dogajanje v veliki čakalnici otroškega dispanzerja v Celju, navdušujem se nad njihovimi zalitimi ročicami, polnimi ustki in golimi glavicami, poslušam njihov smeh in jok ter znova ugotavljam, da so otroci najčudovitejša bitja na svetu. Vidim punčko, ki zviška vleče za palec svojega mlajšega soseda in se zasmejem dečku na njeni desni, ki stegne ročico in mali zmakne dudico iz ust. Junakšo jo vtakne v svoja, plašno pogleda očka — ki mi je nekaj minut prej zaupal, da njegov sinek sploh ne mara dude — in zajoka, ko ta dudico vrne deklici.

Iz ene od obeh ordinacij zaslišimo jok. Ko se odpro vrata in se v čakalnico vrne mama in objokano malo bitje, iz solidarnosti zajočejo še ostali. Nekateri namreč že vedo, da so prišli po injekcijo, drugi pa zahtijajo zaradi nečesa tujega, nečesa, kar čutijo, pa še ne vedo, kaj je to. Bil je namreč dan, ko so na otroškem dispanzerju cepili proti otroški paralizi in davici.

Mamica s hčerko v naročju vstopi v ordinacijo. Izroči punčko prijaznim sestram in zdravnicam. Mala mora najprej spiti Salzkovo cepivo, nato pa jo obrnejo

zer vsak mesec. Vendar to ni prav. Otrok je tudi v tem času potreben rednih pregledov in kontrol, nadaljuje doktor Mehletova.

»In kakšni so rezultati teh pregledov?«
»Različni — uspeh pa je v glavnem odvisen od mater, ki pa se ne ravnajo vedno po nasvetu zdravnikov,« se pritoži zdravnica. »Otrokom predpišemo na primer vitamine, matere pa jim kapljic ne dajejo redno. Posledice tega so lahko hude. Opazimo jih pri ponovnih pregledih, ko so otroci že rahlični. Nekatero matere pa otrok tudi ne hranijo tako kot bi morale. Pravilna prehrana je bistveni pogoj za pravilen razvoj otroka.«

»Kaj torej svetujete?«
»Da bi nas mame bolj ubogale,« se zasmeje skupaj z obema sestrama, ki prisostvujeta debati.

Vem, da me bodo zunaj grdo pogledali, ko zdravnici takole kradem čas ob polni čakalnici ljudi. Pa vendar trmasto vztrajam.

»Koliko otrok pregledate na dan?«

»Dopoldan pregledamo tudi po osemdeset do devetdeset otrok. V tem času je največ prehladnih obolenj, vnetij ušes itd.«

Začudim se nad številko. Dr. Mehletova mi pove, da na otroškem dispanzerju delata samo dve zdravnici. Pomanjkanje zdravstvenega kadra je sploh eden največjih problemov otroškega dispanzerja. Hudo pa je tudi to, da je otroški oddelek v celjski bolnišnici prenapolnjen in da morajo zato na dispanzer hoditi tudi bolni otroci.

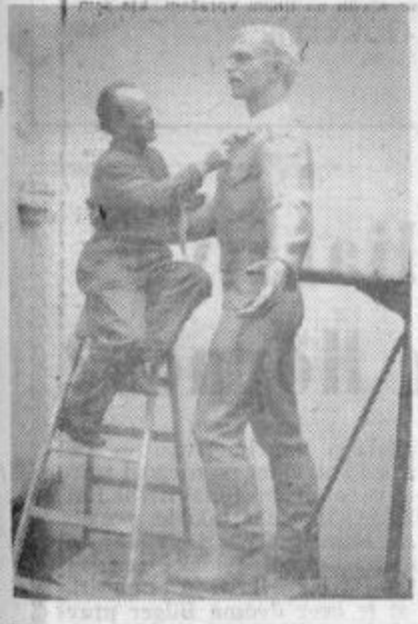
V prvih letih življenja in dela otroškega dispanzerja so se uveljavile tudi otroške posvetovalnice, ki so bile takrat tudi v Gaberju, na Polulah, v Smartnem in še v nekaterih okoliških krajih. Neprimerni prostori pa so nadaljnje delo posvetovalnic v teh naših onemogočili — tako da posvetovalnica deluje zdaj samo v Celju, vendar trikrat tedensko, kar materam omogoča, da pripeljejo otroka tja takrat, ko najdejo za obisk v dispanzerju dovolj časa. Najhitreje se je otroški dispanzer razvijal po letu 1956 in tako je danes nase prevzel skorajda celotno zdravstveno varstvo predšolskega otroka. Verjetno pa bi kazalo razmisliti tudi o tem, da bi v dispanzer vključili še ostale zdravstvene dejavnosti — na primer zobozdravniško službo — tako da bi otroci v dispanzerju našli vse, kar potrebujejo za zavarovanje svojega zdravja.

Ko izvem še, da je prva otroška posvetovalnica v Celju delala že 1928. leta, se počutim začudim. Premišljujem, kako je bilo takrat. Verjetno ni bilo mnogo takih, ki so doumeli pomen zdravstvene zaščite malega otroka. Zal jih je tudi danes še nekaj!

Skrozi čakalnico se vracam potuhnjeno. Nadenem si nedolžen nasmešek, ki pa čakajočih mater ne prepriča. Grdo me pogledajo, ena od njih nekaj zagodnja o vrsti, času in otrocih, jaz pa smuknem skrozi vrata. Kasneje se spomnim, da bi jim bila vsaj ve-sele prvomajske praznike lahko zaželela. Pa naj to zdaj storim: vsem srečen prvi maj! Tudi dispanzerju!

I. Burnik

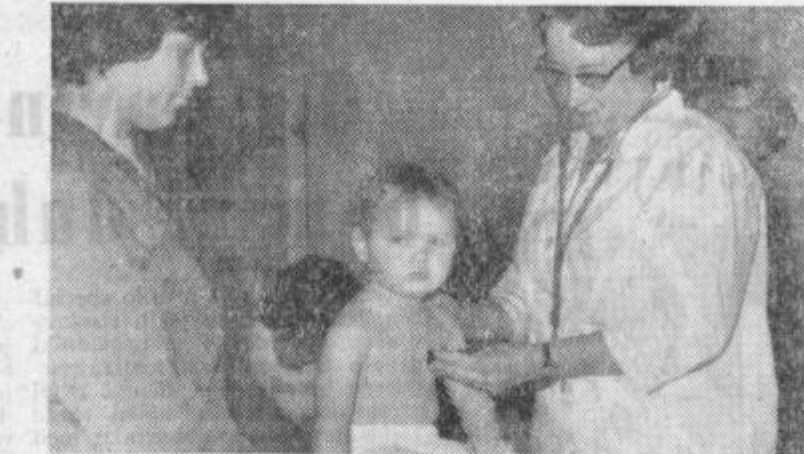
Kajuhov spomenik

Pred dobrim letom in pol smo na tem mestu že poročali o pripravah za postavitve spomenika partizanskemu pesniku Karlu Destovniku — Kajuhu. Odbor, ki mu predseduje bivši tajnik okraja Fran Švetina, zaključuje te dni svoje večletno delo. Tako je od akad. kiparja Marjana Keršiča, pri katerem je naročil izdelavo spomenika, že prevzel pesnikov kip in dal odliti v bron.

Spomenik bo postavljen pod zelenje na obodu škarpe levo od glavnega vhoda v gimnazijsko poslopje. V ta namen bo po zamisli arhitekta ing. Branka Rebeka ves ulični prostor pred poslopjem prenovljen in razširjen v prostorno ploščad. Arhitektonska ureditev mora biti opravljena v najkrajšem času, ker je odkritje predvideno kot počastitev bližnjega mladosti oziroma kot ena izmed svečanosti v programu lokalne proslave 20-letnice osvoboditve.

Pri odkritju bo z ustreznim kulturnim programom sodelovala gimnazijska mladina. Na sliki: Akad. slikar Marjan Keršič pri delu na spomeniku.

ŠKA ČETA

movališče. Kunej jo je oskrboval s potrebno hrano. Njen prvotni namen je bil, napadati kraje, od koder je okupator izseljeval naš živelj in tako pripravljati življenjski prostor »Herrenvolku«. Novakovi, najbližji sosedi vinske kleti, so jih opazili ter se prestrašili. Nič hudega misleč so povedali sosedom. Toda izdajalec Grzina je že napisal listek in ga poslal po Novakovi deklici v Podsredo na občino: na Kunejevem hramu se najbrž skrivajo partizani. Zupan Stalekar poročila ni vzel resno. Ko pa je o tem zvedel njegov namestnik Jercej, je brz poklical nemško žandarmerijo iz Kozjega.

Bilo je 28. novembra 1941, dan je bil zavil v gosto meglo. Žandarmerija se je pripeljala s tremi tovornimi avtomobili prav na dvorišče posestnika in aktivista Jožeta Kuneja. V Kunejevi hiši so se ta čas nahajali Dušan Kveder, Rudi Janhuha in Mirkó Zener. (Slednji je bil kot talec kasneje ustreljen v Zagorju). Skrili so se in se po

srečnem naključju rešili. Nemška policija je izkoristila gosto meglo ter se okoli sedme ure zvečer v strelcih napotila proti Kunejevemu vinskemu hramu, ki stoji na hribu nasproti Kunejeve domačije. Pot jim je kazal izdajalec Jercej. Na vinskem hramu so bili v senu zbrani vsi mladi partizani razen enega, ki je stal na straži. Nemcem se je v temi in megli posrečilo tako približati hramu, da stražar onih na hramu ni mogel več opozoriti na nevarnost. Nemci so okoli hrama stisnili obroč in na beg ni bilo več misliti. Rafali so padali od vseh strani. Zaradi večkratne nemške premoči je bila partizanska četa v nadležovski borbi, ko ji je pošla vsa municija, poražena. Draško Hlebec iz Brestanice, Marjan Cvetjak in Brežič, Milan Milavec iz Brezine pri Brežicah in Milan Kovarič iz Krške vasi so obležali mrtvi. Ujeti pa so bili Joško Hlebec, Jovo Vezovišek, Franc Sinkovič, Roman Kornher — vsi iz Brestanice, Jože Omerzu iz Senovega,

Srečko Cerjak iz Brežic, Srečko Smečkar iz Cateža, Albin Milavec in Marjan iz Brezine ter Jože Savrič iz Vel. Obreža. Ujete so povezali med seboj z žico ter jih vodili v Kozje.

Na kozjanskem pokopališču so morali ujeti partizani najprej pokopati svoje mrtve tovariše. S kozjanskega pokopališča je poslal Hlebec Joško svojemu osiulemu očetu v Brestanico listek s sporočilom: »Tu v Kozjem moram pokopati brata Draškota, kdo in kje bo pokopal mene, ne vem... Tvoj Joško.«

Ujete partizane, stare 17 do 24 let so gestapovci odpeljali v Maribor kjer so jih grozovito mučili.

Ko smo po enem mesecu čitali na velikih rdečih plakatih imena v Mariboru in Celju ustreljenih mladih partizanov, so se naša srea v nemi in grozi zdrznila, pesti pa so se stisnile k masčevanju.

27. decembra 1941 so bili mladi fantje ustreljeni, nato prepeljani v Graz in tam 30. decembra 1941 upepeljeni.

Okupator je začel srdito gonjo za svojci posavskih borcev. Gonil jih je v Auschwitz in druga taborišča in le redki od njih so se vrnili.

Miško Zmavec

TURIZEM-PERSPEKTIVA ZGORNJE SAVINJSKE DOLINE

PRVI POMLADNI DNEVI PRIPELJEJO V ZGORNJO SAVINJSKO DOLINO MNOŽICO TURISTOV. POKRAJINA, KJER LEZI MOZIRSKA OBČINA, JE NAMREČ KOT NA LAŠČ ZA PRIJETEN KONEC TEDNA — TAKO ZA ONE, KI SE BOLJ KOT NA SVOJE NOGE ZANESEJO NA MOTORIZACIJO, KOT ZA NAVDUŠENE PLANINCE IN HRIBOLAZCE. TODA — ALI STE ZE KDAJ POMISLILI NA TO — KO STE HITELI PROTI LOGARSKI DOLINI, KAKŠEN RAZVOJ JE MOZIRSKA OBČINA STORILA V LETIH PO VOJNI? TEMELJ GOSPODARSTVA TE DOLINE NAMREČ NI SAMO V TURIZMU, TEMVEČ PRAV TAKO V GOZDOVIH Z LESNO INDUSTRIJO, V OBSEŽNIH POVRŠINAH OBDELOVALNE ZEMLJE IN TRAVNIKIH Z IDEALNIMI POGOJI ZA ŽIVINOREJSKO PROIZVODNJO, TRGOVINI ITD.

Dolina je bila pred dvajsetimi leti močno opustošena in izmučena od težkih ran, ki jih ji je zadal okupator. Požgane so bile številne vasi, domačije in šole. Domačini so vse to kmalu obnovili in čprav v mozirski občini po vojni niso zrasle nove tovarne kot ponekod drugod, lahko vendarle trdimo, da se je v tej dolini v dvajsetih letih po osvoboditvi marsikaj spremenilo.

LESNA INDUSTRIJA — TEMELJ GOSPODARSTVA

Čudoviti razsežni gozdovi so bili temelj, da se je v mozirski občini močno razvila lesna industrija. Z združitvijo dveh podjetij v lesno industrijo Nazarje so bili dani vsi pogoji za še hitrejši razvoj te panoge gospodarstva, hkrati pa tudi za enotnejše planiranje lesne proizvodnje in perspektive za usklajevanje lesne industrijske zmogljivosti z ustrežno gozdno proizvodnjo.

Kolektiv LIN-a je v zadnjih letih opravil več rekonstrukcij in popravil. Leta 1960 so zgradili obrat stavbnega pohištva, leto dni kasneje pa še obrat za izdelavo sekane embalaže. Tudi letos imajo obsežne načrte. Tako bodo zgradili novo moderno žago s popolno transportno mehanizacijo in ostalimi pomožnimi napravami. Njena zmogljivost bo 70 tisoč kubičnih metrov iglavcev in listavcev.

In še zanimiv podatek: gozdovi pokrivajo nad dve tretjini površin vse mozirske občine. V povojnih letih so v mozirskih občini zgradili lepo število gozdnih cest. Leta 1952 je bilo na območju gozdnih površin, ki so v oskrbi gozdnega gospodarstva Nazarje, le nekaj nad 24 kilometrov gozdnih cest, leta 1962 pa se je dolžina gozdnih cest povečala na 72 kilometrov. Do leta 1970 predvidevajo še nadaljnjih 72 kilometrov gozdnih cest. Poleg gradnje cest posvečajo veliko skrb tudi negi, varstvu gojenju, urejanju in izkoriščanju gozdov. Sicer pa so gozdne ceste pomembne tudi s turističnega vidika. Turistom odpirajo namreč nove, čudovite predele, do katerih se pred nedavnim niso mogli. Turistično pridobivajo torej Menina, Matkov kot, Rogački graben in drugi kraji. Nadaljnja gradnja gozdnih cest je torej pomembna ne samo za voljo eksploatacije, temveč ima tudi turistični pomen.

USPEŠNO SODELOVANJE S PROIZVAJALCI

V mozirski občini je tudi kmetijstvo ena pomembnih panog gospodarstva. V družbeni obdelavi je zdaj okrog 600 ha obdelovalnih površin. Koncept kmetijske zadruge pa je poljedelska proizvodnja za potrebe živinoreje, pridelovanje krompirja, hmelja in črne ribeza. Popolna ureditve tega načrta bo sedva terjala znatne investicije, predvsem za povečanje hmeljskih zmogljivosti, za nakup zemljišč, za obnovu kmetijske opreme in urejanje novih hmeljskih nasadov.

Tudi proizvodnemu sodelovanju z združniki živinorejci posvečajo v mozirski občini precej pozornosti. Ze nekaj let v zadruzi odkupijo od proizvajalcev okoli 600 ton govedi in prašičev letno, od tega pa gre precej tudi v izvoz.

TURIZEM NA PRVEM MESTU

Bilo bi odveč, če bi poskušali utemeljevati pomen turizma za razvoj mozirske občine. Res je sicer, da si je začel utirati pot šele v zadnjih letih. Povečujejo nočitvene in gostinske kapacitete, kajti število nočitev se je v zadnjih letih povečalo že na okrog 50 tisoč, od tega je bilo nočitev tujih gostov nad 10 tisoč. Velik porast nočitvenih kapacitet so zabeležili tudi pri zasebnikih, saj posvečajo

te dejavnosti veliko pozornost. Zavoljo večjega turističnega prometa so v zadnjih letih na novo uredili tudi nekaj gostinskih lokalov, kjer pa jih je našlo prostore tudi v po vojni zgrajenih zadružnih domovih. V zadnjih dveh letih so privatni gostinci vložili v ureditev

skoraj 17 milijonov dinarjev, letos pa bodo za modernizacijo svojih lokalov porabili celo 44 milijonov.

Mozirsko območje ima vse pogoje tudi za razvoj zimskošportnega turizma. Postavili so tudi že tri smučarske vlečnice, ki bodo v bodoče k razvoju zimskošportnega turizma prav gotovo veliko prispevale.

Cprav je kar težko verjeti, pa vendarle drži, da se Logarska dolina od predvojnih let ni kaj dosti spremenila. Precej krivde za to nosijo prav urbanisti in nedvomno bo zamujeno težko nadoknaditi.

Finomehanična delavnica

Dominik Grobelnik

Celje, Mariborska cesta 54

se pridružuje čestitkam ob največjem delavskem prazniku 1. maju.

Kolektiv podjetja

»Ključavničar«

Celje

Aškerčeva ulica 7.

želi prijetno praznovanje prvomajskih praznikov in še nadaljnjih delovnih uspehov.

KOLEKTIV TRGOVSKEGA PODJETJA

»SLOVENIJALE« LJUBLJANA

POSLOVALNICA V CELJU, ZIDANSKOVA ULICA 15.

NUDI VSE VRSTE SODOBNEGA POHIŠTVA PO ZMERNIH CENAH, OBENEM ČESTITA K MEDNARODNEMU DELAVSKEMU PRAZNIKU 1. MAJU Z ŽELJO ZA CIMVECJIMI USPEHI.

JAKA SLOKAN

Kakor so 100-hektarske žičnice iz prednapetega betona, ki prav v teh dneh prvih hmeljskih mladice tako silno bojejo v oči domala slehernega tujca — turista v Savinjski dolini, nekaj gospodarstvenikov čudež, tako so naši predniki pred 50 in (kot ponovitev) pred 30 leti bili priča kulturnemu čudežu, ko so nekateri na vsak način hoteli izsiliti javno priznanje očetovstva za savinjsko hmeljarstvo nemškemu duhovniku Petru Hörnesu.

Salo na stran! Spor je obravnavalo pred prvo svetovno vojno celjsko sodišče, konec leta 1934 pa sta se zategadelj »zlasala« SLOVENSKI HMEJAR IN HMEJARSKI VESTNIK, oba lista — taistih hmeljarjev. Tudi o tem 4-letnem časniškem dvotirništvu kdaj pozneje kaj več, zdaj pa — k stvari!

Salmovi, lastniki novoceljske graščine, so imeli med drugimi tudi grad in veleposestvo Herschberg na Würtenberskem, kjer je bil dvorni kaplan PETER HORNES in obenem nadzornik knežjih veleposestev.

Oče savinjskega hmeljarstva nemški duhovnik Peter Hörnes?

V tistih časih še ni bilo specialnih, izšolanih kmetijskih strokovnjakov, marveč so se pripadniki drugih stanov ne le zanimali za kmetijstvo, ampak celo na moč v tej stroki izpopolnjevali. Med te je treba šteti mnoge duhovnike, med njimi pa še najbolj — menihe.

Tako se naj bi tudi Peter HORNES razvil v kmetijskega strokovnjaka, gospodarstvenika in trgovca. Knez Salm ga je imenoval za svojega gospodarskega svetovalca in nadzornika vseh svojih veleposestev.

Mimogrede naj omenim, da je enakega gospodarskega svetovalca imel TURJAK na Kranjskem in ADMONT na Štajerskem, zavoljo tega je razumljivo, da so se tudi tod preizkušali v hmeljarstvu. No, o tem za zdaj — zapik!

Iz poprejšnjih »znanstvenikov« vemo, da je bilo novoceljsko veleposestvo pred 100 leti gospodarsko povsem zavoženo. Zavoljo tega je treba ne le verjeti, marveč potrditi nove poskuse — s takrat pač še malo znanim hmeljem.

Tu navajam SLOVENSKEGA HMEJARJA z dne 2. nov. 1934:

»... Peter HORNES je res prišel okoli 1860 v Novo Celje, si posestvo ogledal ter z ozirom na talne, klimatične in krajevne razmere predlagal, naj se začne saditi hmelj. Salm se je s predlogom strinjal in naročil Hörnesu, naj tozadevno vse potrebno ukrene. Hörnes se je vrnil v Herschberg, tamkajšnjega grajskega vrtnarja Josipa Bilgerja temeljito priučil hmeljarstva (podčrtal J. Slokan) in ga

ZASVETILA JE LUC

Po vojni je velik del naselij v mozirski občini svetil še s petrolejkami, kajti elektrike še ni bilo. Elektrificirani so bili samo večji kraji, danes pa gorijo električne žarnice tudi v najbolj oddaljenih hribovskih vaseh. Prebivalcem ni žal, da so skoraj vsa ta dela opravili s svojimi sredstvi in moči. Da ta delež ni bil ravno majhen pove tudi podatek, da so po vojni v elektrifikacijo vložili več kot milijardo dinarjev.

V tem času so uredili tudi sedem večjih in manjših vodovodov. S tem, ko bodo vodovod dogradili tudi v Kokarju, bodo vodovod imeli vsi večji kraji v občini.

Glavna cesta, ki pelje proti Logarski dolini, je za razvoj turizma prav gotovo zelo pomembna. Asfaltiranje sicer ne poteka tako hitro kot bi turisti radi, vendar moramo upoštevati pičlo odmerjena sredstva.

Večina prosvetnih delavcev stanuje v novih blokih, ki jih je zgradila občina; v povojnih letih so zrasle štiri nove šole, obnovljenih je bilo pet; več prosvetnih delavcev študirajo na višjih in visokih šolah — to in še mnogokaj bi morali povedati, če bi hoteli v celoti opisati povojni razvoj mozirske občine.

-ET

Kolektiv

„Čevljarstvo“

Celje

Trg Svobode 3

čestita svojim cenjenim strankam k

PRAZNIKU DELA 1. MAJU in Dnevu

osvoboditve 9. maju.

K 1. maju čestita

FRANJO DOLŽAN

Kleparstvo in vodovodno inštalaterstvo Celje, Linhartova ulica 6.

„IFA“

INDUSTRIJA FINOMEHANIČNIH APARATOV CELJE

izdeluje:

- opremo za projektivne biroje risalne aparate v treh velikostih za formate A/0, A/1 in A/2
- opremo za varilno tehniko suhe varovalke, vodne varovalke, keramične vložke
- avtomatski gorilec IFA - G 25

PRIPOROČA SE IFA INDUSTRIJA FINOMEHANIČNIH APARATOV CELJE INFORMACIJE TELEFON 25-96

savinjskega hmeljarstva» — čeprav več kot 40 let po njegovi smrti — v celjskem SLOVENSKEM HMEJARJU celo takole grmel: »... Nerazumljivo je, zakaj se ta nesporna zgodovinska resnica skuša nekako prikriti in potvoriti. Saj si je brez dvoma Bilger prav tako kakor tudi Hausenbichler pridobil mnogo zaslug za pospeševanje in širjenje našega hmeljarstva, toda zibelka savinjskega hmeljarstva je tekla v Novem Celju, oče pa mu je bil Peter Hörnes. To je treba enkrat za vselej in odločno pibiti, da se preprečijo tozadevne zmote in se zgodovinska resnica otme pozabljenju.« (Opomba J. Slokana: V tem odstavku je podčrtal vse iz pisec v SLOVENSKEM HMEJARJU).

Ni še dolgo tega, ko me je povabil v avto nek žalski mešan in me že prvo minuto »nabódel«: Ti piši, kar hočeš, oče savinjskega hmeljarstva je in ostane — Janez Hausenbichler!

Čprav gost, sem se zoperstavil, češ da je takšno zatrjevanje najmanj abotnost v naših dneh, ko nenehno iščemo splošne razvojne temelje. Danes se nam ni več moč zadovoljiti z »nekakšnimi očetovstvi«, kot takrat — denimo — pred 50 ali znova pozneje pred 30 leti. No, da bomo lahko zares nekaj novega zaključili, ne moremo mimo tistega »mekoč«, »takrat«... Torej? Najmanj: Stran s čudeži! Sicer pa... Ze takrat so dvignili glas proti nemškemu duhovniku hmeljarju, Petru HORNESU. O tem — prihodnjič!

NEKAJ MISLI K PROBLEMU FINANCIRANJA ŠOLSTVA SAMOUPRAVNI DINAR

Dejstvo, da je materialna plát šolstva v višini odstotka in pol prepuščena tako rekoč volji samoupravnih organov delovnih organizacij, ni vzpodbudno. Praksa namreč kaže, da samoupravni organi te postavke niso sprejeli kot svojo obveznost do šolstva, marveč marsikje kot miloščino ali vsaj davek, ki ga lahko dajo ali pa tudi ne. Vsekakor pa ne v celoti, kajti kot je vsepovsod slišati, toliko sredstev enostavno ni; spremenjeni pogoji poslovanja, ki omogočajo delovnim organizacijam zlasti popolno samostojnost, jih namreč postavljajo pred dilemo takšnega ali drugačnega razvoja. Čeprav je to sicer res in materialne obveznosti na vse strani niso majhne, pa se zdi, da so pri vsem tem dokaj zastavljeni osnovni temelji, iz katerih navsezadnje lahko zraste ta ali ona tovarna ali podjetje. Gre torej za kadrovske plat problema, za šolstvo, za neke vrste nevrtačeno točko našega družbenega sistema.

Odnos do vprašanja financiranja šolstva nasploh, kakor se je pokazal vsaj na (zasedanjih) delavskih svetov nekaterih delovnih organizacij, je po vsej priliki izraz

šibke samoupravne zavesti, zapopadene v smislu njene širše družbene funkcije, v razumevanju neklih splošnih interesov. Šolstvo brez dvoma pomeni tak interes, toda, čudno, samo dotlej, dokler ga ne postavimo v materialna razmerja. Tu mu splošno veljavo sicer še priznavamo, vendar pa nas skrbi zanj ne zanima preveč. V mnogih delovnih organizacijah so se glede tega izoblikovala dokaj enostranska gledišča. Uveljavilo se je namreč mnenje, po katerem delovne organizacije niso dolžne prispevati sredstev za šolstvo v višini odstotka in pol od bruto osebnih dohodkov, saj na primer sploh ne potrebujejo kadrov z vseh srednjih šol, pač pa samo določene stroške. Ker imajo torej svoje št

pendiste (ali pa jih tudi nimajo), ker bodo bržkone trenutno zaposleni kadri drugih smeri ostali na delovnih mestih itd., pač ni potrebe, ne dolžnosti, di bi svoj dejanski dolg poravnale v celoti. Posledica takšne in podobne logike je v tem, da je (vsaj trenutno) šolstvo prikrajšano za pol odstotka, kajti delovne organizacije svoj celotni prispevek za toliko avtomatično znižujejo. To praktično pomeni delež, ki bi ga naj dobilo osnovno šolstvo. Če upoštevamo, da je prav osnovno šolstvo zagotovljeno z našo Ustavo, je položaj, v kakršnem se je znašlo, absurden in v nasprotju z načeli!

Pri načrtovanju ozke, enostranske kadrovske politike v delovnih organizacijah (potreba po kadrih

samo izjemnih profilov) ne bi smeli pozabljati, da smo dejansko dolžni omogočiti šolanje tudi ostali mladini, ne glede na to, kje se bo zaposlila. Navsezadnje še nobena delovna organizacija ni organizem zase, ločen od neke teritorialne skupnosti.

Kje je pravzaprav izhod? Zdi se, da bi morali tako za blagor osnovnega šolstva kot šolstva druge stopnje uveljaviti določene republiške ali zvezne administrativne akte, ki bi urejali materialne odnose med njima in družbo, in to seveda v smislu predpisane obveznosti. Kajti kot vse kaže, s samoupravnim dinarjem in samoupravno zavestjo kritičnega položaja ne bo mogoče reševati in rešiti.

Proslava ustanovitve OF

V počastitev obletnice ustanovitve Osvobodilne fronte Slovenije ter dvajsetletnice osvoboditve je bila v ponedeljek v veliki dvorani Narodnega doma v Celju proslava, ki jo je pripravil občinski odbor SZDL v Celju. Poleg najvidnejših predstavnikov javnega in političnega življenja celjske občine so se proslave udeležili tudi mnogi aktivisti iz prvih dni vstaje.

Slavnost je začel sekretar občinskega odbora SZDL Janez Kovačič, za njim pa je predsednik občinske organizacije SZDL v Celju, Zdravko Trogar govoril o pomenu praznika ter zlasti še o razvoju, ki ga je celjska občina dosegla v dvajsetih letih. Ob zaključku je še čestital občanom celjske občine k prazniku ustanovitve Osvobodilne fronte Slovenije ter v tej zvezi poudaril pomen in vlogo Socialistične zveze kot skupne fronte vseh naših delovnih ljudi in njihovih mnenj, ki se združujejo v skupni težnji — v graditvi socialističnih družbenih odnosov. Socialistična zveza je postala osrednja politična organizacija, vodilna in ustvarjalna sila politike v komunih.

Drugi del slavnosti proslave je izpolnil mešani pevski zbor celjske gimnazije, ki je pod vodstvom dirigenta, prof. Egona Kuneja zapel nekaj pesmi iz bogate zakladnice vokalne glasbe jugoslovanskih pa tudi drugih narodov.

GOSTI MLADINSKEGA FESTIVALA

»MÜNCHNER CHORBUBEN«

Eden izmed tujih zborov, ki se je prijavil za nastop na celjskem mladinskem festivalu, je München Chorbuben, ki ga vodi Fritz Rotschuh. Zbor, ki obstaja od leta 1952, je koncertiral v Italiji, Svici, Avstriji, Španiji, Luksemburgu, Holandiji, Turčiji. Mnogi znani dirigenti (Eugen Jochum, Erich Kleiber i. dr.) so zbor večkrat pritegnili k sodelovanju v operah in oratorijih. Izvajal je tudi prazgodbe del velikih komponistov (Carl Orff, Heinrich Schürtermeister itd.)

München Chorbuben neguje zlasti sodobno glasbo, pri čemer je važno, da je pesem notranje bogata in vsakemu poslušalcu dojemljiva. V zbor sprejemajo dečke od 9. do 13. leta, ostajajo pa v njem do 21. leta. Zbor vadi trikrat, tedensko, kljub temu, da mnogi pevci stanujejo zelo daleč. Tako zahteva sodelovanje poleg muzikalnosti tudi mnogo požrtvovalnosti in vztrajnosti.

Na festivalu v Celju bo sodeloval tudi zbor osnovne šole »Toneta Okrogarja« iz Zagorja ob Savi, ki je na republiškem tekmovanju zasedel prvo mesto v A kategoriji. Nastope mladinskega zbora na tej šoli ome-

nja šolska kronika že leta 1871, med zborovodji pa Adamiča, Mihelčiča in Korošca. Sedanji zbor vodi Richard Beurman. Od 1959 zbor vidno napreduje in mnogo nastopa doma kakor v drugih krajih Slovenije. Priliv novih pevcev je zelo velik, čeprav je sodelovanje v zboru povezano z učenim uspehom vsakega učenca. Takšen režim ugodno vpliva na delo zbora in se učenci kljub turnirnim tedenskim vajam še z večjo vnemo lotevajo šolskega dela. Disciplina zbora je spontana in dobro vpliva na vso šolo. Medsebojna povezanost učencev je tako velika, da ostajajo pevci v zboru tudi po izstopu iz osnovne šole in verjetno bodo kmalu prav iz teh pevcev ustanovili pomutacijski zbor.

Na festivalu bo prav tako nastopil zbor učiteljskega iz Murske Sobote, ki je na republiškem tekmovanju dosegel izreden uspeh. Zbor deluje že od 1950. leta in je pomemben kulturni čimtelj tega področja. Zbor, ki ga vodi prof. Vlado Močan, dirigent izrednih kvalitet, je v zadnjih letih nastopil kar 50 krat doma, večkrat pa tudi drugod po Sloveniji.

V. Jec

München Chorbuben z dirigentom, skladateljem Fritzem Rotschuhom.

»BUDILKA« V CELJU

Celjska delavska uniiverza bo priredila 3. maja troje predstav »Budilke« Vladimira Bulatoviča-Viba. Satirično delo bodo Celjani predstavili člani Komorne pozornice iz Zagreba. Skupina je bila v Sarajevu nagrajena z Zlatim vencem za najbolje poslano predstavo šestega festivala mladih odrov, te dni pa je uspešno nastopila na Sterijinem pozorišču, sicer izven konkurence, a je kljub temu pozela najboljšo oceno. Med gosti bodo nastopili Relja Bašić Ivan Serdar, Djurdja Ivezić, Helena Buljan in Sanda Langerholc.

Prireditelj pričakuje tudi obisk avtorja Bulatoviča, ki naj bi v uvodu spregovoril o naši satiri.

Za predstave, ki bodo v Narodnem domu, vlada med Celjani veliko zanimanje.

Bc

KUD »TINE ROZANČ« GOSTUJE V SAVINJSKI DOLINI

V nedeljo, 2. maja bo folklorna skupina KUD »Tine Rožanč« iz Ljubljane priredila dva samostojna nastopa v Savinjski dolini. Mladi plesalci se bodo v okviru prvomajskih praznov predstavili občinstvu v Šošanju in Polzeli.

S programom, ki obsega narodne plesne Slovenije (Gorenjske, Bela Krajina), Hrvatske in Makedonije, bo folklorna skupina ob praznikih nastopila po vsej Sloveniji. Z istim programom bo skupina nekaj tednov gostovala v Avstriji in Franciji.

M. V.

Zvižej Stefan

NOVICE IZ SLG CELJE

Poljski časopisi so objavili te dni zanimive vesti o kulturnem sodelovanju med Celjem in Poljsko. Tako piše Zycze Warsawy med drugim, da je Držičeva komedija »Dundo Maroje« v režiji Branka Gombaća na repertoarju že vse od premiere v lanski sezoni, zdaj pa so jo vzeli tudi na televizijo. O televizijskem prenosu poroča, da je bilo delo v izvedbi Poljskega teatra iz Poznania odigrano simpatično, polno, humorno in stilistično sijajno, bilo je pravo odkritje zunaj Varšave.

Gazeta Poznanska piše, da je bila televizijska predstava ubrana v odličen tempo, ansambel je bil docela izenačen, graja (spet priznanje!) pa tehniko: kameri — imeli so samo dve — nista zmogli takšnega tempa in temperamenta.

Zycze Warsawy piše, da postaja Celje center za izmenjavanje kulture s Poljsko. Tako omenja Zbygniewa Hübnerja in Branka Gombaća, ki sta dramaturgirala »Zločin in kazen« za celjsko uprizoritev, sceno zanj pa je napravil Zbyszek Bednarowicz.

Med drugimi vestmi iz Slovenskega ljudskega gledališča še tole: na 3-tedensko študijsko bivanje v Poznaniu je povabljen akad. slikar in scenograf Avgust Lavrenčič. Konec aprila pride v Celje kot gost SLG Celje direktor poznanskega teatra Marek Okopinski.

*

Slovensko ljudsko gledališče Celje je na svoji seji celotnega kolektiva razpravljalo o finančnem položaju spričo katerega so ogrožene celo celjske grajske igre v letošnjem poletju. Kolektiv je potem na referendumu enoglasno zahteval, da morajo biti grajske igre, pa čeprav na lastni riziko.

Dramski krožek III. osnovne šole v Celju, ki dela pod okriljem delavskega odra, nas je tudi letos presenetil s celovečerno dramsko uprizoritvijo. Tokrat je pod vodstvom Mire Zelinke pripravil pravilčno igro Samuela Maršaka »Mucin dom«.

Režiserji, ki se odločajo za režijo dramskega dela, se običajno ustavijo pri številu sodelujočih. V tem primeru tega ni bilo. Pri igri sodeluje preko trideset pionirjev, cicibanov in mladincev. Ljubezno do dela z otroki in za otroke je premagal vse kritične trenutke, ki ponavadi spremljajo vsako amatersko predstavo, posebno še mladinsko. Delo je povsem uspelo in zasluži večjo pozornost, kot jo običajno nudimo takim uprizoritvam.

V okviru sodelavcev se vedno spajajo: Scenarist Jaro Zelinka, komponist Albin Wiengerl, šminker Vinko Tanjšek, lučni mojster Frac Dolinšek, odrski mojster Ivo Poličnik in ostali. Posebej je omeniti izredno simpatične maske živali, ki so uspelo delo Ivana Jerama.

Ob tej predstavi ne gre, kot bo morda kdo nehoti pomislil, samo za hvaljenje. Ne. Takšno delo delavskega odra — vključevanje mladih — je izredno hvalevredno, dramski krožek III. osnovne šole nam je lahko dokaz in primer izvensolske dramske vzgoje. Ob tem primeru se lahko vsa šolska vodstva zamislijo.

Iz celjskega muzeja

Schützova keramika

V času prve industrializacije lončarske obrti je bilo v Savinjski dolini več keramičnih tovarn — v Nemškem dolu (od leta 1815), v Kasazah (od leta 1870) in Gotovljah. Takrat so bile to edine tovarne keramike v naši državi. Okrog leta 1922 so bile vse tri priključene Keramični industriji v Zagrebu. Zdalj obratuje le še znana tovarna v Libojah.

Tovarno v Kasazah je ustanovil L. R. Schütz. Za izdelke te tovarne so značilne razgibane oblike, bogat rastlinski, figuralni in geometrijski okras in uporaba najrazličnejših barv ter svetlikajočih se glazur. Izdelovali so različne vaze, uporabne in okrasne krožnike, vrče, školjaste posode in celo vrsto drugih predmetov, polnih oblikovne domišljije, ki je bila tipična za tedanje, zlasti pa še za Schützovo industrijsko oblikovno estetiko. To estetiko je usmerjal industrijskec s pomočjo likovnega oblikovalca, ki je izdeloval osnutke in kalupe ter določal barve.

Povpraševanje po Schützovi keramiki je bilo veliko, tako na domačem kot tudi na tujem tržišču (v Evropi in Ameriki) — to je dokaz, da je bila kvalitativna in da je vsestransko ustrezala potrebam potrošnika.

Od številnih ohranjenih izdelkov Schützove tovarne so najlepši primeri zbrani v dveh večjih kolekcijah — ena je v Tovarni keramične industrije v Libojah, druga pa v celjskem muzeju. Namen obeh zbirk je: še naprej zbirati, očuvati in prezentirati industrijske izdelke prvih keramičnih tovarn pri nas.

Spomeniško varstvena služba je vso Schützovo keramiko vključila med zaščitene kulturno-zgodovinske objekte in s tem že ohranila neštete primere te keramike, ki je pomembna za našo preteklo umetno-obrtno ter industrijsko dejavnost, posebno pa še za domače celjsko področje.

M. M.

Okrasni vrč

IVAN CANKAR: KRALJ NA BETAJNOVI

STARI KRALJ V NOvem OBLAČILU

(PREDSTAVA V POČASTITEV 20-LETNICE OSVOBODITVE)

Predstava, ki smo si jo imeli priložnost ogledati v celjskem gledališču, nam ponovno potrjuje možnost in rujnost, da vsaka doba oblikuje klasična dramska dela po svoje. Po Kottovi moderni interpretaciji Shakespeara, ki je vplivala tudi na celjsko uprizoritev Viharja, smo dobili še moderniziranega Cankarja v režiji Jura Kislingerja. Postavitve delu je mestoma presenetljivo, čeprav ne pušča izenačenega vtisa. Poudariti je treba režiserjevo bistveno drugačno zamisel od dosedanjih zlasti v dveh likih: Kantorju in župniku. Kantorji so bili doslej trdni, brezobzirni kmečki veljaki, ki se jih je komaj rahlo dotaknila meščanska ugađenost. Taki so bili npr. Cesar Kovič, Sever, če omenim nekaj upodobitev te vloge po vojni. To pot se pa srečamo z meščanskim Kantorjem, človekom, ki sodi nedvomno v vrh meščanske politike, človekom, ki se s svojim bistvom zliva s podobno salona, ne pa z okoljem trške krčme. Spretni politik Kantor je lahko seveda v novi podobi dobil še poudarjene črte svojega družbenega položaja, a se je nedvomno preveč ločil od svojega socialnega izhodišča. Skratka, poudarek je na uveljavljenosti in dosegi Kantorjeve izkoriščevalske pozicije in ne na poti do nje. Župnik je doslej stal nasproti Kantorju v podrejenem položaju, včasih je bil celo rahlo karikiran, v novi celjski uprizoritvi pa je postal enakopraven politični partner v delitvi interesnih sfer med posestno in cerkveno gosposko. Vsekakor je

to razlaga, ki je sprejemljiva in jo še potrjuje zaključno nazdravljanje med župnikom in Kantorjem.

Predstava raste proti koncu, medtem ko so začetni prizori premalo učinkoviti. Omeniti naj le prehitri tempo in s tem medlost v Maksovem prvem nastopu, nato pogovor med Kantorjem in župnikom, ki pusti vtis neprizadetosti. Prizor s hipozo je boljši, čeprav ne dokončno prepričljiv. Najbolj uspel je prizor, ko Kantor pregovarja Maksa k razumnosti tik pred katastrofo. Režiser Kislinger nam je sicer prikazal novo podobo Kralja na Betajnovi, a je prepračil bolj mozičasto kot pa celostno. Med igralci je bil Krošl suveren, odigral je samozavestnega in premočnega človeka, katerega trenutni slabosti so le dopolnilo k človeški polnosti lika, sicer pa ostaja močan in stvaren človek brez nitschejanske privzdigjenosti. Prav dober je bil Skof kot župnik, čeprav je predstavil manj osebo, bolj pa predstavnik cerkve oziroma njene politike. Bermež kot Maks je bil premehak in je predstavljal prebliko protigrmo močnemu Kantorju. Ustrezali sta Meacejeva kot Francka z zastirto zaskrbljenostjo in omahljivo negotovostjo, pa tudi Kjudrova kot Nina z nalivno otroškoostjo in bolezensko zastrašenostjo, ki pa ni prešla v histerijo. Omeniti je treba kot pozitivne dosežke še vloge starega Krbeča (Dolinar), Lužarice (Smidova) in Hane (Goršičeva). Kastelic pa je kot Bernot neposrečno zašel v pozo in melodramo. Kot scenarist se je ponovno uveljavil Avgust Lavrenčič.

Čeprav predstave ne moremo sprejeti brez kakršnihkoli pridržkov, nam je vendar ponudila dovolj svojisko novo podobo Kralja na Betajnovi, o kateri smo prisiljeni razmišljati, pa najsi jo povsem privzamemo ali ne.

ANDRIJAN LAH

SVET POD ŠPIKOM

V DOLINI JE KRUH

»K sreči sem zdrava!« pravi Herlahova mama

»STAGORSA IN STADOVSA!« V PEŠNATO ALI MOČVIRNATO REBER, V TEMNE GRABNE, KI SE GRIZEJO PRAV V PODNOŽJE STEVILNIH VRHOV; NA OSAMLJENIH GOLICAVAH KRALJI NA BETAJNOVI, KI PA NIKOLI NISO BILI KRALJI IN JIM JE KOS BELEGA KRUHA OB VELIKIH PRAZNIKIH POMENIL NAJVEČJI DAN. IN TEH VELIKIH DNI NITI NI TAKO MALO V ŽIVLJENJU HRIBOVCEV MED DOBRNO IN VELENJEM, MED VITANJEM IN DOLICEM — NA RAZVEJANEM HRIBOVSKEM PREDELU, KI GA POZNAMO POD IMENOM PASKI KOZJAK.

tuja, toda včeraj je zbolel sosed Herlah (dobil je pljučnico) in že so sosedje pomagali, da so ga spravili v dolino in na rešilni avto, uredili pri zdravniku vse potrebno, kajti njegova žena ne utegne, živina terja svoje. In ko je nekaj dni zatem zbolela še njegova sestra, so zopet sosedje turedili vse. Nikjer ni zapisano, da morajo, samo vedo, da bodo jutri najbrž sami potrebni te pomoči. No, k Speglovim je pred leti prišel 40-leten Lojzek, zapuščen, bolan, osamljen. Sprejeli so ga, pozdravili, danes živi pri njih in pomaga kolikor more.

To pa naju je stalo. Tri leta nisva dobila sečnega dovoljenja in šele ko sem zagrozila, da bom odšla v dolino po pravico smo znova dobili dovoljenje.

Casi se pač spreminjajo. Pri nas je bilo 16 otrok. Jaz sem bila sedma in sem prevzela domačijo. Pred dvajsetimi leti je bilo v naših domovih veselo in živo, čeprav

KAKO BOM ZMOGLA?

je potarnala Angela Herlah. Mož in njegova sestra sta pred dnevi zbolela in sta v slovenjgraški bolnici. Kaže, da bo mož moral še v Topolšico in res ne vem, kako bom sama vse zmogla. Imam troje otrok — deklice, dve še hodita v osnovno šolo v Mislinje, ena pa je v kovinarski šoli v Velenju. In tako sem sama za vse. Imam 5 glav živine in vode nam primanjkuje. Mož pravi, da jo bo poiskal, ko bo ozdravel. Kako čudno je to, pri nas je ni in ni, pri sosedu pa plavajo v vodi in jim celo ogroža hišo. In elektrika? Naša dolgoletna želja, imeli smo že odbor in bili pripravljene pomagati, a 8,7 milijonov je le preveč za nekaj kmetij. Letos so nam v dolini precej oškodovali naše travnike — po njih so speljali vodovod za Velenje; dobili pa smo le 30 tisoč odškodnine. K sreči sem vsaj jaz zdrava. Kako pa bo, če bom dolgo sama za vse, pa ne vem. Otroci si želijo v dolino in najbrž jim ne bom branila. In

Lojzek ni nikoli slabše volje

VODA NAS BO NESLA!

pravi Speglova mama. Vse njive, vsi travniki so močvirnati. Koder stopiš, se ti udre, zažmuka in s težavo rineš v močvirnat breg. Sedaj na pomlad se kar zlivajo ponirki, vsepovsod brbota in klokoče in bojimo se, da se nam ne bo hiša podrla. Denarja pa nimamo in nimamo. Radi bi »puvali«, toda travniki dajejo premalo in z živino ni kaj zasluzka. Les nam prav tako malo vrže. Pred leti sva s soprogom podrla tri smreke kar na »svarce«, ker sva rabila steljo. Živina je v hlevu skoraj tonila in sva jim pokladala kar svežo steljo.

smo nosili glave vsak dan v rokah. Z mrakom in svitom so prihajali naši fantje in kadar je bilo v dolini le preveč hudo, sem jaz nesla pošto na dogovorjen kraj. In marsikateremu ranjencu smo lajšali bolečino, Enkrat sem štirinajst dni skrivala na skednju ranjenca in prepričana sem, če bi še živel, da bi prišel naokrog, čeprav so me drugi razočarali. »Prišli bomo, prišli, tu nam je bilo tako lepo,« a že dvajset let čakamo pa jih ni od nikoder. Pozabili so nas kot se pač pozabljajo številne obljube. Elektrike nimamo, čeprav bi jo

Speglov Justek drži jagnje, ki se hranil pri kravi

Koliko manj bi trpeli, če bi imeli elektriko, pravijo vsi. Le redke kozjaške predele je zajela, zimske noči so dolge kot zima, ki še sedaj gospodari in ne prizanaša rži. Tako kot pred dvajsetimi leti, ko so tu domovale številne brigade, ko so se po teh osamljenih, a toplih domovih zadrževali partizani, iz noči o noč hiteeli terenci, tako še danes v izbah gospodari petrolejka ali karbidovka. In spomini. »Toliko jih je bilo, da kar ne vem, od kod so se jemali,« pravi Speglova mama. »Najraje sem imela Milenka, ta ti je bil dober kot kruh, zarobantil pa tudi tako, da te je kar srh spreletel. Po vojni jih nisem več videla. Obljubljali so, da bodo prišli in še marsikaj drugega, lepega so nam obljubljali, in če bi danes kdo prišel naokrog, po dvajsetih letih, bi mu jih jaz natrnkala.«

Življenje hribovcev je svojevrstno. V dolino jo mahnejo le, če pač drugače res ne gre. Preveč je garanja. Pred svitom že pokladajo živini, dan jih zateče v razgornih in odorih, hrbet se krivi pod polnimi koši, ki neusmiljeno režejo v ramena, v poldnevu odmeva v temnih gozdovih sekača ali motorna žaga (če jo kdo ima!), voli stopicoma vlačijo hlode in ko še sonce samo z roznato lučjo poslednjic ozari Spik ali Ojstrico, se vračajo domov na kratak počitek.

Toda tudi v to navidezno nespremenjeno podobo vsakdanjega življenja je posegla sodobnost in jo razmajala. Danes še delajo, garajo in z lastnim znojem gnojijo močvirnate lehe ali pešnate razgone, toda njihovi otroci silijo v dolino. Nihče noče ostati v hribeh. Sola v dolini jim kaže drugo stran življenja.

»V dolini je življenje, v dolini je oblast, mi pa šamujemo in redki pridejo k nam. Naši gostje so logarji, ki odmerjajo in pazijo, da ne sekamo preveč, tu in tam kdaj zavije kak dimnikar k nam ali ružičniki, kajti navidezno nizki davki so za nas le previsoki,« to je odmev, ki se vleče skozi leta, medtem ko v dolino potujejo skromni kubiki lesa, tu in tam kakšna spitanova goved, nekaj jajčk ali orehov. Tu še cenijo dinar in se jim ob pogledu na tisočak zasvetijo oči.

Ure in ure se pogovarjaj z njimi, pa ne bodo uporabili naših vsakodnevnih pojmov: občan, človeški odnosi, socializem in še in še. Delajo in drug drugemu pomagajo. Beseda solidarnost jim je

»Zgaran sem«, pravi Ivan Aberšek, otroci pa me še bodo dolgo rabili

krvavo rabil. In kakšni krediti bi nam prišli prav, da bi odvodnjavali naše travnike, kajti potem bi imeli kakšno kravico več v hlevu.«

VLEČE NAS V DOLINO

Karlinco Dobovičnik sem srečal na poti.

»18 let imam. S šolo ni šlo najbolje, končala sem v 5. razredu. Zelela sem si službo in na jesen sem odšla v Ravne na Koroškem. Zaposlila sem se pri gozdnem gospodarstvu, kjer sem čistila koševje. Sedaj jih ne potrebujejo več, želim pa, da si najdem stalno službo. Veste, za kruh je težka tu gor pri nas.«

Med razgovorom se nam je pridružila še Karlinčina prijateljica Angela Kotnik. Njena zgodba je še bolj boleča.

»Imam 17 let. Z mamo živiva pri Speglovih, Zemlje nimamo. Preživljamo se z delom na polju. Danes tu, jutri tam. K sreči so ljudje tukaj dobri in nas imajo radi. Sla bi vendarle v dolino. Prijela bi za karkoli, a je tudi v dolini težko za službo.«

In Anica Spegel. Njej se obeta malo bolje. Po stricu je podedovala kmetijo v bližini Velenja. 18 let ima, pa pravi: »Tudi jaz si želim imeti stalno službo. Brez denarja je težko. Pri nas je vsak dinar dragocen. Na kmetiji, posebno tu gor, ni življenja, ni veselja. Ob nedeljah je pač nekaj manj dela in se praznično oblečemo ter se vsaj spočijemo.«

NE ZDA MI, NE ZDA

»Midva sva še mlada«, je dejal Ivan Aberšek, (31 let ima!), a že so me strmine izdelale. Pri srcu me peha in ne vem, kako dolgo bom vzdržal. Pred leti so me prepričali, da sem doma prevzel, pa mi je žal. Končal sem kmetijsko šolo v Sentjurju, a karkoli se lotim, mi ne zda. Sam sem, druge pa težko dobiš. Lani mi je vrglo dobrih 90 škafov pšenice. Več kot polovico je pustim pri mlinarju za uslugo (mletje!), tako da mi ostane kakšnih 900 kilogramov. In prav ta be-

la moka mi je edino plačilno sredstvo za tujo delovno moč. Rad bi se preusmeril samo na živinorejo, a sam nikakor ne zmorem. Otroci so pa še majhni in prepričan sem, da jih ne bom obdržal na teh bregih.«

Tako so se vrstile od kmetije do kmetije trpke, a resnične besede. Pozabljamo nanje in tudi ko pridejo v dolino, imajo pred seboj težavne dni, saj je presaditev iz enega v drugo okolje pač boleča. Toda v dolini je kruh, tu štam-

Speglova pred vrati

gorsa« pa je trpljenje; trpko, vsakdanje, prežeto v krvi, da ga pač nosiš, kakor je.

Prazniki so tukaj redkejši kot milijonski loterijski zadetki. Toda tudi tu se zberejo ob godovih ali rojstnih dnevih in takrat oživijo spomini: na tiste dni, ko kmetije niso bile tako osamljene, ko je dim pomenil slasten kruh ali vroče mleko ali morda gost močnik, iz katerega so otepali družno vsi in sanjali o pomladi, ki bo prišla in o lepšem življenju. Toda v življenju je tako, da eni prehitevajo druge — in mi smo pač danes obiskali tiste, ki se še spominjajo obljub.

Tekst in foto: J. Klančnik

TV PROGRAM OD 1. DO 8. MAJA • TV PROGRAM OD 1. DO 8. MAJA • TV PROGRAM OD 1. DO 8. MAJA • TV PROGRAM OD 1. DO 8. MAJA • TV PROGRAM OD 1. DO 8. MAJA • TV PROGRAM OD 1. DO 8. MAJA

SOBOTA — 1. maj

9.00 Čestitke in množične pesmi (Beograd); 9.30 Pozdravi prijateljskih dežel (Beograd); 10.00 Boj za igrisce — poljski film za otroke (Ljubljana); 10.30 Na Robleku — spored kvinteta bratov Avsenik (Ljubljana); 12.00 Prvomajске čestitke (Ljubljana); 12.15 Prvomajska parada v Moskvi — reportaža (Beograd); 13.30 Glasbena mediera (Beograd); 14.00 »Music hall« — odlomki glasbene oddaje (Beograd); 14.30 športna reportaža (Beograd); 14.55 nogometni finale za pokal evr. prvakov — prenos iz Wembleya do 16. 45 (Evrovizija); 17.15 motorne dirke v Crikvenici (Zagreb); 18.25 napoved in TV obzornik (Ljubljana); 18.45 »Piknik« lutkovna igra o Kljukcu (Ljubljana); 19.10 Poje Miroslav Cugalo — (Beograd); 19.30 Vsako soboto (Ljubljana); 19.45 Cik-cak (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.45 glasbena oddaja studija Skopje (Beograd); 20.55 sprehod skozi časa (Ljubljana); 21.25 »Druga plat medalje« — humoristična oddaja (Beograd); 22.25 prvomajске čestitke (Ljubljana); 22.40 »Gola mesto« serijski film (Ljubljana); 23.30 po-

zdravi prijateljskih dežel — ponovitev (Beograd); 24.00 poročila (Ljubljana).

NEDELJA — 2. maj

10.00 kmetijska oddaja (Beograd); 10.45 mendov spored — ponovitev (Zagreb); 11.30 gordi čuvaji — ser. film (Ljubljana); 15.00 športno popoldne; 18.00 mladinski TV klub (Ljubljana); 19.00 dr. Kildare — serijski film (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.45 Satelitski prenos programa raznih dežel (Ljubljana); 21.45 da ali ne — ugankarska oddaja (Beograd); 23.15 Zrebanje za vabito na quiz (Zagreb); 23.20 Igor Stravinski: Lisica Zvitorepka — balet (Ljubljana); 23.40 Motorne dirke v Crikvenici — reportaža (Zagreb); 0.10 poročila (Ljubljana).

PONEDELJEK — 3. maj

10.30 Jaz in Vrhunc: Sonček, sonček zlati — predstava mlad. gledališča (Ljubljana); 16.30 Trnjuljica — baletna predstava gledališča iz Moskve (Beograd); 18.10 Zajec Oswald vam predstavlja — risanke (Zagreb); 18.25 Deftini — angleški poljudno znanstveni

film (Ljubljana); 18.50 Močvirna ptica — balet (Ljubljana); 19.15 Tedenski športni pregled (Beograd); 19.45 Glasbena mediera (Beograd); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 biseri glasbene literature — J. S. Bach — preludi in fuga (Beograd); 20.40 Peter Kočič: Sudačija — TV drama (Beograd); 21.40 20 let osoboditve Reke — dokumentarni film (Zagreb); 22.20 Poročila (Beograd);

SREDA — 5. maj

14.55 Wembley: nogometno srečanje med Anglije in Madžarsko (Evrovizija); 16.50 govorimo rusko (Zagreb); 17.10 Učimo se angleščine (Zagreb); 17.40 »Zgodba o psu in muci, ki sta poribala hišo« — iz serije Tik-tak (Ljubljana); 17.55 Pionirski TV studio (Ljubljana); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 reportaža studija Skopje (Ljubljana); 19.00 Kolejdoskop (Ljubljana); 19.45 Cik-cak (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Lirika Petra Petroviča Njegosja (Beograd); 20.40 Crno na belim — zabavno glasbena oddaja (Zagreb); 21.40 Kulturna panorama (Ljubljana); 22.20 Prosiava ob obilnici

prve slovenske vlade v Ajdovičini (Ljubljana); 22.35 TV obzornik (Ljubljana); 18.25 Informativna oddaja (Zagreb); 19.45 Propagandna oddaja (Beograd); 21.40 Informativna oddaja (Zagreb);

ČETRTEK — 6. maj

10.00 TV v šoli (Zagreb); 11.00 Tečaj francosčine (Beograd); 16.40 Ruščina na TV (Ljubljana); 17.10 Govorimo angleško (Ljubljana); 17.40 Na črko, na črko — oddaja za otroke (Beograd); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Po Jugoslaviji — reportaža (Beograd); 19.15 Glasbena porota (Ljubljana); 19.45 V kinu bomo videli (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Narodna glasba (Zagreb); 20.45 Igor Torkar »Ralada o taščici« — TV igra (Ljubljana); 21.30 koncert v studiu (Ljubljana); 22.00 TV obzornik (Ljubljana);

PETEK — 7. maj

16.50 govorimo rusko (Zagreb); 17.10 Učimo se angleščine (Zagreb); 17.40 TV v šoli

(Zagreb); 18.10 TV slikanica — prvi del Pike Nogovičke (Ljubljana); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Rdeči signal — oddaja o prometu (Beograd); 19.15 Sami so izbrali — spored narodne glasbe (Beograd); 19.45 TV akcija (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 »Družinski dnevnik« — film iz serije o retrospektivi slovenskega filma (Ljubljana); 22.15 Montreux: Peti festival »Zlate vrtnice« (Evrovizija); 22.45 TV obzornik (Ljubljana);

SOBOTA — 8. maj

10.00 Zbor samoupraviteljev Slovenije (Ljubljana); 17.40 »Kljukčev kvintet« — igra za otroke (Ljubljana); 18.05 glasbeni odmevi (Zagreb); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Ivo Stivičič: Mesto v katerem živimo (Zagreb); 19.30 Vsako soboto (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Orglice »5 + 1« — glasbeni trenutek (Beograd); 20.45 Sprehod skozi čas (Ljubljana); 21.10 »Druga plat medalje« — humoristična oddaja (Beograd); 22.00 Gola mesto — serijski film (Ljubljana); 22.50 TV obzornik (Ljubljana).

KOMPAS OBVESCA

VABIMO VAS NA IZLETE:

AVSTRILIJA IN CSSR — 7-dnevni KOMPAS RALLY z osebnimi avtomobili. Prijave do 28. maja.
BUDIMPESTA — PRAGA — DUNAJ — poletno potovanje z ogledom 3 svetovno znanih prestolnic držav srednje Evrope. Prijave do 30. maja 1965.
DOLOMITI — Edinstveno potovanje z avtobusom v najlepše predele Dolomitov. Prijave do 5. maja 1965.
6 dni po ALPAH. Za ljubitelje gorskih lepot 6-dnevno potovanje v juniju v najlepše gorske predele Avstrije, Švice in Italije. Prijave do 20. maja 1965.
PARIS — 8-dnevno avtobusno potovanje z avtobusom in vlakom. Prijave do 20. maja.
SADJARJI IN VRTNARJI — 10-dnevno strokovno potovanje v BOLGARIJO IN ROMUNIO. Prijave do zaključnega števila.
PO SREDOZEMLJU — Zanimivo in privlačno potovanje po Sredozemlju v oktobru. Prijave se pravočasno.
 Potne liste, vozovnice za tu in inozemstvo ter vse turistične informacije vam najhitreje posreduje KOMPAS CELJE.

KOMPAS CELJE
 Tomšičev trg 1
 Telefon 23-59

● RAZNO

Zamenjam Fiat 508 za rabljeno kosilnico. Naslov v upravi lista.
 Veliko kletno stanovanje dam kot skladišče ali mirnemu obrtniku, v najem. Naslov v upravi lista.
 Nujno iščem lokal ali primerno sobo za krojaško obrt v Celju. Plačam dobro. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Obrtnik«.

● KUPIM

Malo mlatlino kupim. Pfoder Jože, Goričica, Sentjur pri Celju.
 Kotel za žganjekuho do 120 l kupi: Jura Stiplošek, Kosiški Hum p. Desinič.
 Dvoje trodelnih oken z rolojem kupim. Naslov v upravi lista.

● STANOVANJE

Eposobno stanovanje v centru zamenjam za slično tudi v centru. Naslov v upravi lista.
 Mlajša mirna uslužbenka išče nujno sobo v Celju ali bližnji okolici. Plača najboljšo. Naslov v upravi lista.
 Solidnemu moškemu oddam opremljeno sobo. Naslov v upravi lista.
 Sostanovalec sprejemam. Informacije: Rebešek, Celje, Aškerčeva 4.
 Sostanovalec k mlajšemu moškemu sprejemam. Naslov v upravi lista.
 Upokojenka išče prazno sobo. Pomaga v gospodinjstvu. Naslov v upravi lista.
 Zamenjam lepo sončno stanovanje na Mariborski cesti (37 m²), za večje v mestu. Naslov v upravi lista.

OBVESTILO

Cenjene naročnike in bralce našega lista prosimo, da nam za odgovore naslovov iz naše oglasne strani, prilagajo znamko za din 40, ker nam je sicer nemogoče pošiljati pismene odgovore.

Obenem obveščamo, da s sprejemanjem oglasov zaključimo vsako sredo ob 11. uri.

Prosimo za razumevanje in upoštevanje gornjega obvestila.

Uprava Celjskega tednika

K PRAZNIKU DELA — 1. MAJU, CESTITA VSEM DELOVNIM LJUDEM IN ŽELI MNOGO USPEHOV

Obrtno gradbeno
 podjetje
REMONT
 CELJE

ZAHVALA

Ob izgubi našega ljubelega moža, ata, starega ateka, brata, strica in tasta

ALOJZA VELENSKA
 tesarja v pokoju

se iz srca zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki so ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala vsem tistim, ki so darovali vence, pevskemu zboru upokojenecv in č. duhovščini.

Zalujoči: žena Neža, hčerka Marija, sin Mihael, vnukinja Nevenka in Brigita, zet Franci, snaha Štefi, brata in sestra ter ostalo sorodstvo.

Celje, dne 30. aprila 1965.

Poštena, mirna šivilja, želi nujno, opremljeno ali prazno sobo v centru mesta. Plača vnapre. Naslov v upravi lista.
 Starejša in mirna zakonca iščeta ali kupita v Celju enosobno stanovanje. Cena 1.500.000 din. Naslov v upravi lista.

● PRODAM

Vhodna macesaova vrata 120x190, v dobrem stanju primerna za adaptacijo proda: Stefan Grabar, Šmarjeta 24, Rimske Toplice.
 Pse čuva je, nemške pasme, stare 8 mesecev, prodam. Leopold Kolenc, Gornja Dobrova (baraka) Celje.
 »DKW HOBI ROLLER« ugodno prodam. Alojz Zajc, Šempeter 115.
 Tellico, staro 8 mesecev proda: Smid, Zagrad 123, Celje.
 Motorno kosilnico RAPID prodam po ugodni ceni. Anton Tacen, Zadobrova 89, Škofja vas.
 Trosobno stanovanje s pritlikinami v Celju prodam. Pismene ponudbe na upravo lista pod šifro »LEPA LEGA«.
 Družinsko vilo in lepo parcelo v Celju prodam. Pismene ponudbe na upravo lista pod šifro »Vseljiva in gotovina«.
 Dvoje dobro ohranjenih sobnih vrat in podboje ugodno prodam. Naslov v upravi lista.
 Dobro ohranjen globok italijanski otroški veziček prodam. Naslov v upravi lista.
 Nemške ovčarje 6 tednov stare in hlevski gnoj prodam. Celje — Cret barake — desno pred mizarstvom Stukleč.
 Zaradi selitve prodam ugodno kuhinjsko pohištvo: dve omari in dva divana. Vprašati pri Drole, Stanetova ulica 8.
 Motorno kolo »Horex-Regina« z novimi gumami, rezervni ležaji, registriran, prodam po nizki ceni. Ogled v nedeljo. Stefan Plevnik, Celje, Cankarjeva 13.
 Trodelno omaro, raztegljivo mizo, železno zloziljivo posteljo prodam. Vprašati dopoldne pri: Kušar, Celje, Malgajeva 14.
 Odlično ohranjeno PRIMO 175 prodam. Herič, Celje, Titov trg 7.

● GLEDALIŠČE

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

Petek, 30. aprila 1965 ob 19.30 uri:
 Ivan Cankar: KRALJ NA BETAJNOVI. Gostovanje v Grižah.
 Torek, 4. maja 1965 ob 13.30 uri:
 Ivan Cankar: KRALJ NA BETAJNOVI. Zaključna predstava za osnovno šolo Zalec.
 Torek, 4. maja 1965 ob 19.30 uri:
 Ivan Cankar: KRALJ NA BETAJNOVI. Torok abonma in izven. Vstopnice so se na razpolago.
 Sreda, 5. maja 1965 ob 19. uri:
 Spewack: NASI TRIJE ANGELI. IV. šolski abonma in izven. Nekaj vstopnic je še na razpolago.
 Četrtek, 6. maja 1965 ob 20. uri:
 Ivan Cankar: KRALJ NA BETAJNOVI. Gostovanje v Kostanjevici.
 Sobota, 8. maja 1965 ob 19. uri:
 Ivan Cankar: KRALJ NA BETAJNOVI. Abonma za delovne organizacije in izven. Vstopnice so se na razpolago.
 Nedelja, 9. maja 1965 ob 10. uri:
 Ivan Cankar: KRALJ NA BETAJNOVI. III. nedeljski dopoldanski abonma in izven.
 Nedelja, 9. maja 1965 ob 19.30 uri:
 Ivan Cankar: KRALJ NA BETAJNOVI. Nedeljski večerni abonma in izven.

Komisija za delovna razmerja pri obrtno gradbenem podjetju „Remont“ Celje

razpisuje

naslednji prosti delovni mesti:

1. TEHNIČNEGA VODJE
2. GRADBENEGA TEHNIKA

Pogoj:

1. Gradbeni inženir s 5-letno prakso v gradbeni operativi in pooblastilom, ali gradbeni tehnik z 10-letno prakso in pooblastilom.
2. Gradbeni tehnik z nekaj let prakse.

Prejemki po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov podjetja. Podjetje ne razpolaga s stanovanji!

Komisija za sprejem in odpust delavcev »DINOS« poslovna enota Celje

razpisuje prosta delovna mesta za:

AVTOMEHANIKA
 in več NEKVALIFICIRANIH DELAVCEV
 za skladiščno-transportna dela.

Interesenti naj se javijo v upravi poslovne enote Celje, Resljeva 8.

Casopisno podjetje »Celjski tisk« Celje zaposli v svojem počitniškem domu v Velem Lošinj

dve tovarišici

za pomoč pri delu v kuhinji, pri strežbi gostov in čiščenju prostorov.

Delovno razmerje se sklenu za določen čas in sicer za dobo štirih mesecev.

Ponudbe sprejema tajništvo podjetja, Celje, Trg V. kongresa, št. 5.

OBVESTILO

Vse prodajalne kruha Trgovskega in proizvodnega podjetja »Veležitar« bodo odprte med prvomajskimi prazniki le v ponedeljek dne 3. maja 1965 od 7. do 11. ure.

Obenem želi podjetje »Veležitar« vsem odjemalcem in dobaviteljem prijetne prvomajske praznike, pri poslovanju pa mnogo delovnih uspehov.

Kovinsko podjetje KLIMA Celje sprejme v delovno razmerje

VK ELEKTRIKARJA
 KV ELEKTRIKARJA

Ponudbe je poslati kadrovskemu sektorju podjetja. Osebnih dohodkov po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov podjetja. Oglas velja do zasedbe delovnih mest.

Razpisna komisija pri podjetju MIZARSTVO IN KOLARSTVO, Celje, Aškerčeva ul. 19

razpisuje prosto delovno mesto

tehničnega risarja mizarске stroke

Pogoj: končana tehnična šola s 5-letno prakso v mizarški proizvodnji ali pa 10 let mizarске prakse na vodilnem delovnem mestu z znanjem tehniškega risanja.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

AVTOTURISTIČNO PODJETJE

IZLETNIK CELJE

POTNIK

Nudimo vam vse turistične usluge. Sprejemamo rezervacije za letni oddih, oddelčne se pravočasno in zahtevajte podrobnejše informacije.

Organiziramo izlete in potovanja po Jugoslaviji in v inozemstvo s turističnimi avtobusi.

— Celje — Zagreb — Karlovac — Plitvice — Senj — Rijeka — Pula — Koper.

— Celje — Rakov Škofjan — Cerknica — Lož — Grad Snežnik.

— Celje — Kostanjevica — Pieterje — N. mesto — Metlika — Crnomelj — Vlnica.

— Celje — Ljubljana — Žužemborg — Dol. Toplice — Baza 20 — Kočevje — Turjak.

— Celje — Pohorje — Maribor. SI. Radenci — M. Sobota — Lendava — Ptuj.

— Tridnevna potovanja z avtobusi po AVSTRILIJI IN ITALIJI — Celovec — Beljak — Grossglockner — Cortina d' Ampezzo — Bolzana — Lago di Garda — Verona — Padova — Benetke — Trst. Prijave sprejemamo za kolektivne.

— TRST — MIRAMARE, obisk cvetlične razstave v času od 22. 5. do 6. 6. 1965, vabimo kolektivne in posameznike.

— MÜNCHEN — prometna razstava »AVTOSALON« v času od 25. junija do 3. oktobra 1965 — štiri dnevno avtobusno potovanje po naročilu društev in za posameznike, zahtevajte podrobne informacije.

— TRST — BENETKE, stalni avtobusni izleti, prijave sprejemamo za kolektivne in posameznike.

— SOFIJA — PLOVDIV — ISTAMBUL — ANKARA — BEJRUT — BALBEK — DAMASK — AMAN — JERUZALEM — dvanaest dnevno potovanje z avtobusom in avionom dne 10. in 21. 6. 1965. Prijave sprejemamo do 10. oziroma do 20. 5. 1965.

— DUNAJ — ZÜRICH — BERN — LUGANO — MILANO, 8-dnevno potovanje z avtobusom dne 7. 6. 1965. Prijave sprejemamo do 7. 5. 1965.

— ATENE — DELFI — LARISA — SOLUN, 7-dnevno potovanje z avtobusom dne 26. 6. 1965. Prijave sprejemamo do 25. 5. 1965.

— BUKARESTA — MAMAJU — VARNA — SOFIJA, 6-dnevno potovanje z avtobusom 9. 6. 1965. Prijave sprejemamo do 9. 5. 1965.

— DUNAJ — PRAGA — VROCLAV — VARŠAVA — KRAKOV — BUDIMPESTA, 10-dnevno potovanje z avtobusom 29. 6. 1965. Prijave sprejemamo do 25. 6. 1965.

— FIRENCE — RIM — NEAPELI — BENETKE — TRST, 9-dnevno potovanje z vlakom 18. 6. 1965. Prijave sprejemamo do 18. 5. 1965.

Vse informacije in prijave pri IZLETNIK-u Celje, Titov trg 3 ter poslovalnicah v Velenju in Krškem.

Za cenjeni obisk se priporoča IZLETNIK CELJE.

Titov trg 3 — tel. 28-41 nasprotil avtobusne postaje

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 1. do 8. maja 1965
 CIRIL UMEK, veterinar
 Celje, Kersnikova 37
 (vogal Kersnikove in Dečkove ceste)

Podjetje Javne naprave Celje sprejme takoj v službo:

2 CISTILCA ULIC za nočno službo

1 CUVAJA za shranjevalnico koles

Delo po učinku.

VEC UPKOJENCEV za čuvanje avtomobilov.

Pod 3. se dela po pogodbi o izvršitvi dela.

POSTRANSKI ZASLUZEK nudimo upokojenecem in upokojenkam, trgovskim uslužbenecem, trafikantom in drugim po vsej Sloveniji. Prijavite se pismeno na »ED-1«, poštni predal 401 LJUBLJANA.

ISČEMO 6 raznašalcev za LJUBLJANSKI NEDELJSKI DNEVNIK na dom naročnikov v sobotah dopoldne na terenu mesta Celje. Osebnih informacij do 1. maja pri Podružnici Ljubljanskega dnevnika Titov trg 3.

ZAHVALI

Namesto cvetja na grob pokojne Kristine Kozole so poklonile tovarišice: Pavla Puc, Sonja Fink in Uta Krusič vsaka po 1000 din Zvezi slepih v Celju.

Namesto venca na grob pokojnega profesorja Adolfa Pečovnika, so poklonili njegovi hvalni učenci — Mariborski maturanti iz leta 1921 znesek 5.000 din Zvezi slepih v Celju.

Vsem darovalcem prisrčna hvala.

ZAHVALA

Zdravstvenemu osebju kirurškega oddelka splošne bolnice v Celju se najlepše zahvaljujem za skrbno in požrtvovalno nego, ki sem je bil deležen v času mojega zdravljenja po težkih in nevarnih operacijah.

Posebno zahvalo dolgujem primariju dr. Rojcu in dr. Pipanu za uspešno opravljene operacije kakor tudi za izredno skrb in pomoč v najtežjih trenutkih, saj sta me otepla gotove smrti, v katere objemu sem ležal več dni.

Prav tako se iskreno zahvaljujem tudi sestram, bolničarkam in strelpicam za njihovo potrpežljivost in za nesebično in požrtvovalno delo.

IVAN STERMEČKI

RAZGOVOR Z JANKOM WAGNERJEM

Premalo reda na igriščih

PRAV GOTOVO JE TOVARIS JANKO WAGNER EDEN REDKIH LAHKO BI REKLI ZIVIH LEKSIKONOV CELJSKEGA ŠPORTA, SAJ SE ŽE VEČ KOT POL STOLETJA UKVARJA S ŠPORTOM. SEVEDA V ZADNJIH LETIH NE VEČ KOT TEKMOVALEC, AMPAK KOT FUNKCIONAR NOGOMETNEGA ŠPORTA. BIL JE ATLET, STRELEC, TELOVADEC, KEGLJAC, NOGOMETAS OD 1919. LETA, PA TUDI NOGOMETNI SODNIK. SEDAJ JE PREDSEDNIK NOGOMETNE PODZVEZE CELJE IN ČLAN NADZORNEGA ODBORA NZS. NAPROSLI SMO GA ZA RAZGOVOR O STANJU NOGOMETA V CELJU IN BLIŽNJI OKOLICI.

Kaj mislite o stanju nogometa v Celju?

»Nogomet je v Celju v upadajoči. Posebno pri Kladivarju zato, ker ni na vodilnih mestih sposobnih strokovnih voditeljev. Lahko pa rečem, da ima Celje odlično vodstvo. Nogomet je kolektivni šport in v klubih mora vladati zato kolektivni duh med igralci kot tudi med vodstvom. V vsem celjskem nogometu sem opazil tudi pomanjkljivo vzgojo mladine. Kladivar je na primer nekatere svoje mlade igralce odslovil, namesto da bi jih obdržal in vzgajal. Moti pa me tudi to, da trenerji niso samostojni, in so pravzaprav preveč pod vplivom skorajda nogometnih laikov, ki so v strokov-

KOMENTAR

SITUACIJA NIČ BOLJŠA

Po pričakovanju nov poraz Kladivarja tokrat v Zenici s Celikom ni presenetil. Brez poškodovanih Fermetá in Devčića so bili Celjani oslabiljeni posebno v napadu, ki tokrat sploh ni znal zadeti v črno. Zaradi tega je levji delež ležal na obrambi, ki se je v prvem polčasu dobro upirala, nato pa popustila in dovolila nasprotniku, da je štirikrat potresel mrežo sicer postrvovalnih celjskih nogometašev.

Kladivar se je tako učvrstil na predzadnjem mestu v lestvici, Istra, ki je pred njimi ima 2 točki več. Teško jih bo dohiteti, kaj šele prehiteti. Vsekakor bo borba za obstoj težka, po našem mnenju pa imajo Celjani možnost ostati v ligi le zaradi povečanja lige. Kot je znano, bodo drugo zvezno ligo povečali na 18 članov, vendar je še vseeno vprašanje, kakšen bo sistem izpopolnjevanja lige.

Da je Celje v SNL mlada ekipa smo konstatirali že v naših prejšnjih komentarjih. Spričo te mladosti ni nič čudnega, če Celjani iz Skalne kleti zdaj razočarajo pa spet presenetijo. Tako je malokdo pričakoval, da bodo po neslavnem porazu s Slovanom v nedeljo skorajda pregazili ostre in borbene Kranjčane kar s 5:1. Najvažnejše pri tem pa je, da si bodo Celjani s tako igro, kot so jo prikazali v nedeljo prav gotovo pridobili simpatije vedno novih navijačev. Vendar morajo biti pri vsem tem zelo pozljivi, saj izpadejo iz SNL kar 4 moštva, v slučaju pa, da se vrne tudi Kladivar pa izpade 5 moštvev.

nem vodstvu konkretno ravno pri Kladivarju. Zato pa trpi tudi disciplina, ki bi morala biti pri profesionalnem moštvu sploh na višini. Sicer mi je pa žal Kladivarja — vloženega je bilo namreč precej denarja. Velike težave imajo pri Olimpi, kjer ni kadra pa menda tudi ne interesa za trening.

Kaj pa nogomet na podeželju? »To je naša rak rana. Tu ni discipline, ni vzgoje mladega kadra, ker tudi ni strokovnjakov. Podzveza je sicer že priredila trenerski tečaj, ki se ga je udeležilo 11 kandidatov. Toda ti so povečini še mladi in v svojih ekipah tudi aktivno nastopajo. Motijo me tudi

stalne pritožbe in nemiri na igriščih. Zalostno je tudi, da pri nemirih pomagajo celo funkcionarji. V zadnjem času forsiramo tudi mladinska moštva na podeželju.

Kaj pa sodniški kader?

»Ta je premaloštevilen in kvaliteten šibek. Vzrok za to je predvsem v tem, ker premalo študirajo. Ni dovolj le to, da se opravi izpit. Treba je nenehnega izpopolnjevanja. Seveda pa je nekaj tudi kvalitativnih in celo kandidatov za zveznega sodnika.

Tovariš Wagner hvala lepa za ta razgovor!

»Ob koncu naj še enkrat apeliram na vse nogometne funkcionarje v mestu in na podeželju naj bolj poskrbijo za red na igriščih!«

E. G.

OBISK PRI PARTIZANU ZALEC

Problem telovadnica

Sportna dejavnost, ki jo je pred vojno v Zalcu vodil Sokol, ima že staro tradicijo. Že prve dni po osvoboditvi je skrb za telesno vzgojo mladine prevzelo današnje TVD Partizan. V tem času je društvo vzgajalo več članov, ki so oblekli tu in tam celo dres z državnim grbom in tudi na mednarodnih športnih področjih dosegali uspehe.

Društvo nima lastne telovadnice in se treninji vršijo v šolski telovadnici, ki pa je za šolske in društvene potrebe premajhna, odnosno preobremenjena. Z lastnimi sredstvi in prostovoljnimi delom svojih članov so si zgradili športna igrišča za nogomet, košarko, roketem in odbojko. Z dograditvijo športnega parka pod vodstvom posebnega odbora pa bo društvo poleg teh igrišč dobilo še sodobne atletske naprave. Gojijo atletiko, košarko, roketem, namizni tenis, odbojko, smučanje in špolsko vadbo. Košarkarska sek-

cija že več let uspešno tekmuje v republiški ligi, medtem ko so atleti v minulih dveh letih osvojili prvo mesto v tekmovanju za republiški pokal. Nogometna sekcija se je lani preimenovala v Nogometni klub. Poleg nešteti pohval, priznanj in diplom, si je društvo v tem času priborilo še 16 pokalov v raznih disciplinah.

V društvu je včlanjenih 370 aktivnih in 480 podpornih članov, finančna sredstva pa društvo črpa delno iz samo financiranja delno pa iz dotacij občinske zveze. Finančno stanje v društvu je večkrat kritično in seje že zgodilo, da so se morali kakšnemu tekmovanju ravno zaradi tega odreči. Za letošnje leto so si zastavili obširen program, ki ga bodo ob skrbnem delu novizvoljenega upravnega in tehničnega odbora ter vsega članstva prav gotovo izpolnili.

T. Tavčar

OBCINSKO PRVENSTVO V KROSU

NEMNOŽIČNO!

V soboto je bilo na stadionu občinsko prvenstvo v krosu srednjih šol. Na žalost na tekmovanju ni bilo opaziti množičnosti, kar naj bi bilo značilno za vse krose.

V konkurenci starejših mladincev je zmagal Breznik (gimn.) pred Romihom (cent. za blag. prom.) in Cokanom. Med ekipami je bila najboljša ekipa gimnazije. Pri mlajših mladincih je prvo mesto z lahkoto osvojil Bizjak (SIKC-Store) pred Anderličem (SC

BK in Cabrom (gost.). Najboljša je bila ekipa SIKC-Store. Pri pionirjih je zmagal Bratina (os. š. F. V.) pred Kaučičem (Potule) in Kastelicem (I. os. š.). Pri starejših mladincih je med ekipami zmagala administrativna šola, med posamezniki pa je bila prva Podmiljščakova (adm.), druga je bila Gačnikova (trg.) tretja pa zopet tekmovalka iz administrativne šole Razpotnikova. Pri pionirkah je bila najboljša Koštomajeva (IV. os. š.) pred Gorškovo in Sumarčnikovo. Ekipni zmagovalec je bila ekipa IV. osnovne šole.

Ekipni zmagovalci so dobili praktična darila in diplome. Na tem krosu se je zopet pokazala neresnost nekaterih dijakov, saj marsikatera šola ni imela popolne ekipe, čeprav so jo prvotno sestavili.

Kramer

Celje:Kranj 18:12

Rokometaši Celja nadaljujejo s serijo zmag v SRL. Vendar je bila zmaga proti ekipi Kranja v nedeljo v prvem polčasu resno ogrožena. Tako slabo kot v tem delu igre Celjani že dolgo niso igrali. Gostje so že vodili z 8:3. Tedaj pa so domačini zaigrali v obrambi in napadu mnogo boljše in dosegli zapovrstjo 9 golov ter si v nadaljevanju zagotovili zmago. Najboljši v celjski ekipi so bili: Marković II, Telič in Krelj.

Rokometaši Celja so še vedno na tretjem mestu v lestvici, v naslednjem kolu pa se bodo v Ljubljani sestali z zadnjeplasirano Olimpijo.

Derbi neodločen

V nadaljevanju tekmovanja v okrajni nogometni ligi je bila v središču pozornosti tekma I. razreda med Zalcem in Šostanjem. Končala se je neodločeno 3:3. Ostali rezultati: Steklar:Savinja 8:3, Brežice:Senovo 3:5, Smartno:Vojniki 3:0.

II. razred: Ponikva:Store 1:5, Zreče:Gotovlje 6:1, Salek:Rogatec 1:6, Vransko:Polzela 1:3.

SAHOVSKE VESTI

Celje premagalo Novinarja

V Ljubljani je bilo zaključno tekmovanje šahovskega prvenstva Slovenije za pokal maršala Tita. V četrtfinalu so Celjani premagali Lesce 4:0, v polfinalu pa so nalezeli na prvo ekipo favoriziranega Novinarja. Pripravili pa so največje presenečenje ter zmagali. Bervar je že v 15. potezi premagal mojstra Kržišnika, Ojstrež pa slovenskega prvaka Ankersta. V finalnem dvoboju pa so nastopili okrnjeni in podlegli drugi ekipi Novinarja.

V počastitev praznika dela je bil prijateljski šahovski dvoboj med Cinkarno in Ingradom. Zmagala je ekipa Cinkarne s 37,5:26,5.

V nedeljo je bilo v Celju ekipno okrajno pionirsko prvenstvo prvenstvo. Nastopilo pa je preko 170 pionirjev in pionirk. Zmagovalci — mladinci: Os š. Senovo; mladinke: Os š. Brežice; št. pionirji: Os. š. Krško; St. pionirke: Ravne nad Šostanjem; Mlajši pionirji: Krško; Mlajše pionirke: II. os. š. Celje.

Jajca spel po 32

Celjska tržnica je bila v dneh pred prazniki lepo založena. Kupili ste lahko vse vrste solate — berivko po 800, glavno solato po 350, motovilec po 800 in regrat po 350 — pa tudi ostalo zelenjavo. Primažkovalo je samo sadja, ki ga je v teh pomladnih dneh že težko dobiti. Jaje je bilo precej, pa tudi cena je spet nekoliko padla. Tako so bili le še redki tisti prodajalci, ki so za jajček zahtevali 40 dinarjev. Bila so namreč tudi že po 32 dinarjev eno. Vse torej kaže, da bo tržnica v redu preskrbljena tudi v prazničnih dneh.

Novi predsednik ZPM

Od občinske Zveze prijateljev mladine v Celju se je poslovil dosedanjí predsednik Maks Šorn, ki je odšel v Slov. Konjice. Predsedstvo je poverilo Milanu Gombaču predsedniške dolžnosti.

OZTK zaključila svoje delo

Konec prejšnjega tedna je bil zaključni plenem članov Okrajne zveze za telesno kulturo v Celju, na katerem so sprejeli sklep o ukinitvi okrajnega foruma za telesno kulturo. Ko je predsednik Okrajne zveze za telesno kulturo, Franc Vitanc govoril o delu okrajne zveze in zlasti še o prihodnjih nalogah občinskih organizacij za telesno kulturo, je poudaril važnost medobčinskega sodelovanja v tekmovanih skupnostih. Razen tega je opozoril na delo prizadevnih telesnovzgojnih delavcev in zaželel, da bi ti tovariši in tovarišice, ki že dolgo vrsto let delajo v telesnovzgojnih organizacijah, vsaj letos, ob proslavi dvajsete obletnice osvoboditve, dobili ustrezna družbena priznanja. Po ukinitvi okrajne zveze sprejemajo občinske organizacije za telesno kulturo pomembne naloge. Zlasti se bodo morale kadrovsko in materialno okrepiti. Sicer pa lahko od nadaljnjega decentralizacije in uveljavitve telesne kulture v komunalnem sistemu pričakujemo le še večji razmah telesne vzgoje.

NAMIZNOTENISKI TURNIR V SPOMIN DR. FRANCA REBEUSKA — FRENKA

Turnir bo v nedeljo, 16. maja 1965 v telovadnici Partizana Gaberje — Celje s pričetkom ob devetih.

Tekmovanje obsega samo disciplino moški posamezno. Pravico udeležbe imajo samo starejši, danes ne več aktivni igralci. Posebej pa vabimo vse tiste, ki so ob istem času kot pokojni Frenk aktivno nastopali v namiznem tenisu.

Zrebanje bo eno uro pred pričetkom turnirja — ob osmi uri v pisarni pridetelja.

Zmagovalec prejme pokal v trajno last, vsi udeleženci pa spominska priznanja. Prijave pošljite do 12. maja 1965 na naslov: TVD Partizan Gaberje — Celje, Mariborska 42.

Cestitkam delovnih kolektivov se ob prazniku dela 1. maju pridružuje z najlepšimi željami,

Tobačna tovarna Ljubljana, skladišče v Celju

K PRAZNIKU DELA 1. MAJU IN PRAZNIKU OSVOBODITVE 9. MAJU

iskreno čestita z najboljšimi željami in se priporoča

TRGOVSKO PODJETJE

na veliko in malo

SERVISI IN REMONT

UPRAVA

Celje, Medlog 16 Tel. 27-62

VAM ZAGOTOVI CENEN IN HITER PREVOZ BLAGA!

Z UDELEŽBO 60% DOBAVIMO NA KREDIT NASLEDNJA VOZILA:

ZASTAVA 620/B — ODPRTO DOSTAVNO VOZILO Z LOKI IN CERADO, NOSILNOST 2 t, CENA	3.120.000 din
ZASTAVA 620/B — FURGON — ZAPRTO DOSTAVNO VOZILO, ZA PREVOZ 1188 kg KRUIHA V 66 VELIKIH IN 6 MALIH KOŠARAH, CENA	4.500.000 din
ZASTAVA 620/B — ODPRTO DOSTAVNO VOZILO Z LOKI IN CERADO NAMENJENO ZA OSKRBOVALNO SLUŽBO CEST, NOSILNOST 2 t, CENA	3.800.000 din
ZASTAVA 620/B — FURGON — ZAPRTO DOSTAVNO VOZILO, PRAKTIČNO IN EKONOMIČNO ZA PREVOZ MESA MESNIH IZDELKOV, CENA	4.200.000 din
ZASTAVA AR-51 — FURGON — ZAPRTO TERENSKO VOZILO ZA PREVOZ BLAGA, NOSILNOST 500 kg, CENA	4.100.000 din
ZASTAVA AR-51 — SANITET — RESILNI VOZ, CENA	4.150.000 din

KMETIJSKA, VETERINARSKA IN GOZDARSKA PODJETJA!

OPREMITE SVOJ AVTOPARK Z VOZILI ZASTAVA AR-51, VOZILO JE UNIVERZALNO, SPOSOBNO ZA VSAK TEREEN, PRIKLADNO SE POSEBNO ZA VASE POTREBE. ZADVOLJNI BOSTE! KREDIT ZA PRODAJO VOZIL JE ODOBREN NA 3 LETA. VSE INFORMACIJE DOBITE V PRODAJALNI AVTOMOBILOV, TEL. 24-74.

SE PRIPOROČA KOLEKTIV PODJETJA »AVTO CELJE« CELJE

Komunalna banka Celje

Celjska mestna hranilnica in ostale poslovne enote banke

objavljajo novo

nagradno žrebanje

za vezane hranilne vloge, vložene v času od 1. januarja do 30. junija 1965

NAGRADE:

motorna žaga	elektromotor
televizor	2 sesalca
mopec	3 gramofoni
2 sušilna stroja	2 radioaparata
2 hladilnika	7 elektonaš kancev
3 električni štedilniki	5 električnih likalnikov

SKUPAJ 30 NAGRAD V VREDNOSTI 1.500.000 DINARJEV

FORMULAR A KRAT KVADRATNI KOREN IZ B SKOZI 17

Iskal sem uradno potrdilo o tem, da število mojih rdečih krvnih teles ne presega določene maksimuma. Potrdilo sem potreboval, da bi v FORMULARJU A KRAT KVADRATNI KOREN IZ B SKOZI 17 (izdan v cirilici) izpolnil ustrezne rubrike, da bi lahko kasneje z izpolnjenim formularjem vložil prošnjo za dodelitev obrazcev A-1, A-2 in A-3, ki sem jih zopet potreboval za pridobitev potrdila o stanju hipokrizije moje pokojne babice, kar vse mi je bilo, naravno, potrebno, da bi mogel doseči zamenjavo okvira službenih naočnikov osemnajst dni pred določenim rokom.

Izpolnjujem torej XIX. kolono FORMULARJA A KRAT KVADRATNI KOREN IZ B SKOZI 17 in prehajam na XIX. a kolono: »Kolikokrat je socialni zavarovavec kihnil in s kakšno intenziteto, s številko in »besedami«. Nenadoma začarim, ko me prešine genialna ideja.

Genialna ideja, da takoj preidem h konkretnosti, je zelo enostavna: izmisli sem edinstven univerzalni formular, ki bo zamenjal vse obstoječe vseljive formulacije. Da je to revolucionarni podvig na področju našega domačega formularstva — v to ni treba dvomiti.

Preidemo najprej k materialno finančni obrazložitvi koristi, ki jih prinaša moj univerzalni formular.

a) Namesto vseh dosedanjih natisnemo en sam formular. Zatorej: odlijemo tiskarsko ploščo in poženemo tiskarno.

b) Ker je univerzalni formular zelo enostaven, zanj ne potrebujemo veliko črnila, kar pomeni prihranek.

c) S tem efektno skrajšamo tudi čas izpolnjevanja.

Prepričan sem, da bi univerzalni formular prinesel tudi druge koristi, toda govorim samo o tistih, v katere sem 100 odstotno prepričan.

Kako si torej zamišljam univerzalni formular?

Zamišljam si ga zelo preprosto.

Formular ima samo tri rubrike: dve zunanji in eno notranjo. Zunanji rubriki sta »redna številka« in »pripomba«, se pravi rubriki, brez katerih noben formular sploh ne bi bil formular.

Notranja, največja rubrika nosi naslov »Za kaj pravzaprav sploh gre?«, v katero tisti, ki jo izpolnjuje, vnese kaj hoče, koliko hoče in zakaj hoče.

Kako bi na primer jaz rešil vprašanje okvira mojih službenih očal s pomočjo univerzalnega formularja? Zelo lepo: vzamem pero in napisem: redna številka — 1; za kaj pravzaprav sploh gre? — zamenjajte mi, tovariši, okvir, ker bom čez osemnajst dni na potovanju in nima smisla, da se samo zategadelj vračam; pripomba: že dobro, tovariši iz socialnega, tudi vi se boste znašli pred šalterjem za kredite, a taji je zaposlen moj rodni brat.

Torej kot vidimo, je stvar zelo preprosta, mar ne?

To pravzaprav ni nič čudno, genialne misli so vselej preproste in enostavne.

ILIJA POPOVSKI

Mimogrede povedano, utegnem se zgoditi, da bo kdo vprašal: kaj pa, če bi prosilec hotel kaj dati?

Prosilec, ki administraciji kaj da, je tudi zdaj osvobodjen formularjev, pordil in prošenj. Prošnja — formularska procedura, kot znano, velja samo v primerih, kadar državljani kaj hoče.

ZLATA ORHIDEJA

Knez je oba Landecova tik pred odhodom iz starega samostana rešil podzemlja in ju zapel v celico. Jeanne je hotela govoriti z Vinkom.

65

»Naključje vam je račun prekrizalo. Če torej res še želite govoriti z menoj, mi ne govorite kakor nepopravljivemu lahkovernežu. Bodiva stvarna, gospodična!«

»Pričakovala sem natanko take besede,« je rekla Jeanne še vedno mirna. »Ne presenečajo me.«

»Bi mogel splòh drugače govoriti z žensko vaše vrste?« je vprašal.

»Razumem,« je odgovorila. »Vendar hočem govoriti resnico kakor je morda nisem govorila vse od svojih najbolj ranih otroških let.«

»Zelo sem radoveden,« je dejal.

»Da,« je nadaljevala. »Ko sem te v Port Saidu spoznala, ko sem ti pozneje na ladji govorila o ljubezni in ko sem se še pozneje s teboj zaročila, sem — lagala. Vsaka moja beseda je bila laž in vsaka moja nežnost namerno in zavestno hlinjenje. Nikar pa ne misli, da sem vse to počela iz lastnega nagiba. Izpolnjevati sem morala le ukaze tistega, v čigar službi sem potovala. On je hotel tako. Mi verjameš?«

»Da,« je pritrdil.

»Toda počasi se je pričelo v meni dramiti nekaj povsem nenavadnega, česar ne bi bila nikoli več pričakovala,« je nadaljevala. »Spčetka sem si govorila, da je vse le utvara in skušala odgnati vsako vero v resničnost. Morda tudi zaradi tega, ker sem se takega čustva bala z neko podzavestno slutnjo, da bi me mogla privedi v nesrečo. Tako je bilo od tistega dne, ko si me rešil pred krokodilom. Tedaj tega novega čustva nisem mogla še dalje dušiti. Prerasko je moje ženske moči. Vzljubila sem te z ljubeznijo, ki me je vso prevzela. In pričela sem preiščevati, kako bi se iztrgala iz dosedanjega življenja in se osvobodila trdih Paulovih rok. Skratka, kako bi postala vredna te svoje ljubezni do tebe. Vedela sem tudi, da si ti edina moja še mogoča rešitev. Ne misli, da sem do zadnjega dna pokvarjeno človeško bitje. Zdi se, ko da sta v meni dve naravi, da sta bili v meni že od vsega začetka. Prva hrepeni po čistosti in lepoti, poštenju in koristnosti, celo po nežnosti in materinstvu, druga po pustolovščinah, pretvarjanju in nevarnem tveganju. Tako sem se čedalje bolj pogrezala v razdvojenost in se nisem mogla domisliti nič takega, kar bi bilo utegnito voditi do urenjenja mojih sanj. Preiščevala sem, kako bi se iznebila Paula...«

»Zakaj mi nisi tega zaupala?« jo je prekinil.

»Stokrat, ne enkrat, sem mislila na to,« je rekla, »pa se mi je postavilo nasproti tisoč ovir. Prvič me je obhajal strah, kaj bi dejal in storil, ko bi ti izdala resnico, da nisem Paulova sestra, da sem zločinka, da sem se ti spčetka približala z lažjo... Potem kaj bi počel Paul, ko bi zaslutil moje namere in verjel, da niso le ženske muhe. Potem... Pa kaj bi ti dalje naštevala. Dvakrat sem se bila kljub vsemu že odločila, da stopim pred te in ti odkrijem resnico, pa naj se zgodi karkoli že. Prvič mi je to preprečil Paul, drugič strah, da bi spravim v nevarnost in verjetno tudi v smrt. Menda ne dvomiš, da bi te Landec v takem primeru spravil s poti, ko mu ne bi bil več potreben. Po vsem tem moreš razumeti, kako težaven je bil moj položaj te zadnje dni.«

67

globlje bom padla, še bolj nepoštena bom postala. Ves svet, vse ljudi bom sovražila in jim pila kri kakor zver. Kakor krvoločna zver, razumeš?«

»Obzalam,« je dejal. »Tudi če bi bilo mogoče, se ne bi moglo zgoditi. Nisem več prost.«

»Nisi več prost?« je vprašala pozorno začudeno. »Kaj naj to pomeni?«

»Da sem se medtem zaročil, pravzaprav že poročil s knežno Ranoo,« je priznal.

»Torej vendar!« je kriknila. »Izdajalec! Omamilo te je knezovo bogastvo. V čem si boljši od Paula? On se je hotel polastiti dragocenosti s tavino, ne da bi pri tem komu hlinil ljubezen in ne da bi ga onesrečil za vse življenje, ti pa si izbral tako nepošteno pot. Fej!«

»Moiš se,« je ugovarjal. »Ranoo sem resnično vzljubil. Vzljubil zaradi njene čistosti in plemenitosti, kakršne še nikoli in nikjer nisem doživel in nisem verjel, da je sploh kdaj in kje mogoča.«

»Ha-ha-ha... se je divje histerično zakrohotala Jeanne.

»Vzljubil si jo. V enem dnevu, v eni noči... Ha-ha-ha...«

»Jeanne!« je kriknil, »Jeanne ne žali me! Dobro veš, da se zaradi vseh zakladov tega sveta ne bi odločil za drugo, če ti ne bi bila to, kar si.«

»Zločinka, vlačuga... Reci mi to naravnost! Reci mi kar misliš!« je zakričala in si ruvala lase. »Pojdi! Izgini, podlež! Zakopljí se v Ranoine zaklade, zažudi se v njih!«

Knez Iron Ravaevalo je imel polne roke dela. Moral je urediti svoje zadeve, preden zapusti kraj, v katerem je preživel toliko samotnih let in svojo rodno domovino. Izbiral je spise, ki jih je nameraval odnesti s seboj; urejal svetišče in napisal več pisem, v katerih je nakazal bodočo usodo samostanskega selišča v pragozdovih Caratanane, ki naj postane narodni muzej. Mimo tega se je želel oddolžiti tudi služinčadi, ki je tako zvesto delila z njim samoto. Njena bodočnost mora biti oskrbljena. Pomagali so mu pri tem tudi Ranoa, Vinko in vsi. Ko pa je knez urejal neke stvari v zakladnici in je hotel ostati tam sam, sta odšla Vinko in Ranoa na pristavo. Zraven goveda je bilo tam tudi nekaj gorskih konj, katere je želel knez uporabiti za prenos tovorov in za popotovanje do morja. Sedla sta vsak na svojega in oddirjala okoli nasadov. Vinko je jahal spredaj, ko pa je prispel do skupine velikih bananovcev, se mu je nenadoma zazdelo, da je zagledal daleč pred seboj človeka, ki je z naglim skokom izginil v pragozdni goščavi. Z levico je zadržal konja, z desnico segel po pištoli in se hotel pognati v tisto stran, pa ga je prav tisti trenutek dohitela Ranoa, močno začudena nad njegovim početjem.

»Cemu ti bo pištola?« je vprašala.

»Nisi opazila človeka, ki je izginil v pragozdu?« je dejal vznemirjeno.

»Človeka?« se je začudila. »Od kod bi se mogel vzeti? Oskrbnik in oskrbnica sta doma, njuni trije sinovi so na pristavi — sam si jih videl — drugega ni tu nikogar.«

»Prav to je tisto,« je vzkliknil.

»Gotovo si se zmotil,« je menila. »Bila je kakšna žival, pa

66

»Landeca bi se bili mogli brez težav znebiti, če bi mi izdali kar sem moral šele tako izvedeti,« je dejal Vinko.

»Morala, morala, morala...« je živčno rekla Jeanne. »Morda bi bila kljub vsemu storila tudi to, da se ni nazadnje zapletla v položaj še knežna. Prišel me je mučiti strah, da te mi prevzame. Nič manj tudi ni bila huda bojazen, da izgubiš življenje. Samo zato sem sklenila pomagati Paulu, da pride do knezovih dragocenosti in z njimi sam izgine. Na ta način bi se ga najlaže in za vselej iznebila. Sama nisem hotela od te tatvine nič. Za vse na svetu se ne bi dotaknila najmanjše malenkosti, le da bi si tebe pridobila. Odšla bi s teboj kamor koli že. Pozabila bi na vse, kar je bilo. Živela kot žive drugi ljudje.«

»Kakor ti težko, ti vendarle moram verjeti,« je dejal Vinko po premolku. »Le to bi rad vedel, kako si si mogla misliti, da te bom še ljubil in še dalje ostal tvoj zaročenec, ko bom izvedel, da nisi Paulova sestra, marveč njegova ljubica in da si sodelovala pri tatvinah knezovih dragocenosti? Ne razumi me Krivo! Nisem zakrknjeno zakoreninjen v predsodkih, kakor bi se ti zdelo in v meni je tudi dovolj sočutja in pripravljenosti na odpustanje, so pa stvari, prek katerih ni mogoče. To so zapletljaji usode iznad nas, kakor so bili v starih tragedijah, ko so jih zapletali in razpletali bogovi brez človeškega soodločanja, strašni, kruti olimpijski bogovi.«

»Kdor močno in iskreno ljubi, ne more trezno misliti na vse in se tudi ne more razumsko odpovedati upanju v urenjenje svojih hrepenenj,« je odgovorila. »Bilo je strašno in vendar lepo, neizmerno lepše kakor življenje brez čustev in upanja na nekaj, o čemer smo sanjali v svojih lepih urah.«

»In si vendar živela dalje s svojim ljubimcem!« je vzkliknil.

»Ze dolgo ne več,« je odgovorila. »Odkar sem te vzljubila, sem se mu izmikala. Ni bilo lahko, zakaj ne poznaš ga. Ne veš kako je nasilen in vsega sposoben. Resnično ga nisem nikoli ljubila. Vdajala sem se mu, ker sem se mu morala, ker je bilo potrebno zaradi pomoči, ki mi jo je nudil pri ustvarjanju brezdelnega življenja na račun odkradenih ali osleparjenih bogatašev po razkošnih letoviščih, na popotovanjih in koder koli je bilo mogoče. Zdaj ga sovražim, sovražim z vso svojo divjo strastjo...«

Naslonila se je na roke in hlipajoče zahtela. Potem je pokleknila predenj in ga s sklenjenima rokama prosila: »Ne zavrz me! Reši me! Ti edini na vsem svetu me moreš odrešiti, dvigniti, očistiti. Ali pa me ubij! Če mi ne moreš pomagati, me ubij, ubij, ubij...« Njeno kričanje je postalo histerično.

Vinku se je zasmilila. Zdalj, ko je klečala pred njim v krčih obupa, bi ji bil pripravljen vse odpustiti in kakor koli pomagati, nikoli pa ne na način, ki ga je terjala.

»Jeanne, spametuj se! Dvigni se!« ji je govoril in ji skušal pomagati kvišku. »Poskrbel bom, da se rešiš in odideš prosta v novo življenje. Mlada si še in če imaš resnično željo pozabiti na preteklost, ti to ne bo težko.«

»Brez tebe?« je vprašala.

»Brez mene,« je odgovoril mirno.

»Brez tebe nočem ničesar,« je zakričala. »Ne, ničesar. Se

68

se ti je zazdelo, da je človek.«

»Nisem se zmotil,« je vztrajal Vinko. »Natanko sem ga videl stati tamle in nato izginiti v goščavi. Pojdiva tja! Oddirjala sta do drevja, pod katerim je izginil človek in pričela preiskovati okolico. Vinko je brž opazil, da je trava pohojena.

»Vidiš,« je vzkliknil, »nisem se zmotil. Tod je hodil nekdo.«

»Pohojena trava še ni dokaz, da je po njej hodil človek. Prav tako bi jo mogla poteptati žival,« je menila Ranoa.

»Samo kakšna žival? Morala bi biti velika in divja, zakaj domače tu ni, take divje živali pa na Madagaskarju ne žive,« je ugovarjal. »Utegnil bi biti samo lemur, ti pa podnevi ne hodijo okoli.«

»Ne vznemirjaj se!« je nežno rekla Ranoa. »Človek ni mogel biti, če pa je bila žival, je vse v redu. Vrniva se!«

In sta se vrnila. Vendar ni Vinko nehal misliti na svoj »privid.«

»Kaj, če je bil Portugalec?« mu je šinilo v misel. Jeanne je dejala, da ne bi mogla nič reči o tem, kje je. In ga ni morda tudi svarila pred nevarnostjo še od nekod drugod? Da je Joao Landecov pomočnik in ne uslužbenec, je zdaj dobro vedel. »Da,« si je dejal naposled, »nisem se zmotil, videl sem človeka in ta človek ni mogel biti nihče drug kakor Brazgotinec. Ni dvoma, da sta ga Paul in Jeanne pridržala in ni odpotoval iz Diega Suareza v Tamatave. Sledil nam je in živi zdaj nekje tod in opreza. Prav gotovo se Landec z njim tudi sestaja. Nemara bi prav danes moral priti na sestanek, pa je v zaporu in je zato Portugalec bil nepreviden.«

Ves dan je Vinko previdno oprezoval okoli samostana, pa ni opazil nič več sumljivega. In pričelo se mu je dozdevati, da bi bilo več ko nesmiselno misliti na možnost Portugalčeve navzočnosti. Le kako naj bi jim bil sledil, ne da bi ga opazili ali da ne bi bil zgrešil sledu za njim? Se sami so kljub zemljevidu in vsemu ponovno zašli in le s skrajnimi napori spet izsledili pravo smer. Tako je razvozal svoje misli in se nazadnje povsem pomiril v prepričanju, da Brazgotinec ne more biti kje okoli samostana. Tako pomirjen je legel zvečer k počitku, da prespi še predzadnjo noč pred odhodom iz kraja, kjer je doživel toliko neverjetnih in razburljivih dogodkov.

Naslednji dan je bil določen za zadnje priprave za odhod. Vsi so imeli z njimi dela čez glavo, pa sta Vinko in Ranoa le še našla trenutek časa, da sta odšla po gozdni stezi do studenca, kjer sta se bila pred dnevi tako nepričakovano srečala in prvič pogovorila. Rdečih, lilijam podobnih cvetic ni bilo več, razcvetele pa so se na deblu starega drevesa spet zlate orhideje.

Roko v roki sta se vrnila k svetišču, kjer ju je že pričakoval knez s sporočilom, da je vse pripravljeno in bo mogoče naslednjega jutra odpotovati. Sklenili so, da puste Jeanne in Paula v zaporu. Oskrbnik naj bi ju osvobodil šele tedaj, ko bi bil knez, Ranoa in Vinko že na morju. Odideta naj kamor se jima zahoče. Knez ni želel poslov z varnostnimi oblastmi in sodišči.

Fran Roš Noč v Podgorju

Anica Globočnikova

Večji družbi smo se pogovarjali o zadnjem boju Pohorskega bataljona. Pri tem smo omenili tudi človeka, ki je vodil obkolitev junaških borcev 8. januarja 1945 na Osankarici. Bil je to Franz Steindl, velik nacist in bundesführer Stajerskega heimatbunda.

Med nami je bila tudi tovarišica Anica, žena kapetana JLA v Cupriji, Slovenka. Pazljivo je poslušala in pripomnila:

»Ali mi boste mogli verjeti? S tem krvavim Steindlom sem šla nekoč z roko pod roko! In to celo kot skojevka!«

Začudili smo se, potem pa smo zvesto poslušali Anico:

Doma je bila v vasi Podgorje pri Slovenjem Gradcu. Hiši se je reklo »pri Globočnikovih« in je stala tik gozda. Naši borci so med vojno imeli tu varno zavetišče, v hiši so jim pogosto kuhali. Dva Aničina brata sta odšla v partizane. Tretjega so Nemci mobilizirali v svojo vojsko in je bil na vzhodni fronti dvakrat ranjen (enkrat se je ranil sam). Le iz obzirnosti do tega sina Nemci še niso izselili družine, vendar so hišo nadzorovali, kolikor je to bilo mogoče na terenu, ki so ga pretežno obvladali partizani. H Globočnikovim so pošiljali policijo in »razrgance«, delali hišne preiskave in preštevili živino v hlevih. Več noči so pri njih v zasedi čakali, da bi zalotili koga od obeh domačih sinov in druge borce. Niso pa vedeli, da je Anica tedaj kot »Branka« vneto opravljala kurirsko in obveščevalno službo v domačem okolju in da je komaj trinajstletna postala že članica SKOJ.

Bilo je neko mokro, hladno noč jeseni leta 1944. Podgorje je že spalo, ko je pri Globočnikovih tožče zalajal pes čuvaj. Nekdo jim je potrkal na okno in osorno zaklical »Aufmachen!«. V temi so se premikale človeške postave.

Spet so prišli Nemci! Ali bodo tu znova postavili zasedo ali pa so prišli, da družino polovč in izselé?

Oče Globočnik jim je zaskrbljen odprl. Nekdo mu je v obraz posvetil z žepno svetilko, za njim pa je stala temna množica samih oborožencev.

Se nikoli ni bilo toliko teh policistov, žandarjev in vermanov! Okrog hiše in gospodarskih poslopj so razvrstili močne straže, njih večji del pa je napolnil prostore v hiši. Pregledali so okna ali so dovolj skrbno zasenčena, da se svetloba iz hiše ne bi videla venkaj. Nekaj jih je stopilo tudi na podstrešje in v gornji dve kamri, kjer so spali štirje mlajši otroci.

V hiši so odložili orožje in posedli tudi po tleh in okrog tople peči, ki je od nje še dišalo po sveže pečnem kruhu. Zahtevali so pišče, kruha in mesa.

Med njimi je bil tudi človek, ki so mu vsi ostali izkazovali ponižno pozornost. Bi je mož prožne postave, ozkega obraza in temnih, ostrih oči. Odet je bil v zelena dežni plašč, glavo mu je pokrivala vojaška kapa s širokim ščitnikom. Na skrinjo ob steni je položil svoj avtomat. Ko si je odpel vrh plašča, se je izza njega zasvetil srebrn oficirski našiv na ovratniku. Z

mrzlim glasom je velel v nemščini:

»Nihče od domačih ljudi ne sme oditi iz hiše, dokler smo mi tukaj!«

Mati Globočnica je na mizo postavila košaro s kosi svežega, na pol koruznega kruha. Oče je iz kleti prinesel pletenko jabolčnika.

Offeri je domačim zdaj postavljaj vprašanja: Kaj je z njihovimi sinovi? Kdaj so se tukaj zadnjič pojavili partizani? Po kaj so prišli? Kje imajo svoja taborišča? Kako so oboroženi?

Oče ni smel vsega tajiti, kajti Nemci so to in ono že sami vedeli. Vendar je priznal samo to, kar partizanom ni moglo škodovati. Povedal je, da so mu odvedli vola ter vzeli nekaj zabele in krompirja (v resnici jim je to sam dal), tudi so si pri njem skuhalo večerjo. Takšne obiske pa je potem vselej javil žandarmeriji (seveda pozno, da to Nemcem ni moglo koristiti).

jo poklical k sebi. Bala se je njegove bližine, zato jo je oče pospremil do njega, ki je sedel ob mizi.

»Kako ti je ime, deklica?« je vprašal.

»Anica,« je plaho odvrnila.

»Koliko si stara?«

»Trinajst let in pol.«

»Dobro nemško govoriš,« jo je pohvalil.

»V šol sem se naučila.«

Drobec nasmeška mu je spreletel sicer hladna lica, ko je zrl vanjo. Bila je dokaj majhna, temnolasa, iz mehkih modrih oči in z nežnega obraza pa ji je odsevala nezaupljivost.

»Ali se me bojiš?« je še vprašal.

»Saj se ne,« je rekla in se zatekla nazaj k materi v kuhinjo.

Tekle so ure. Ze trikrat so se straže zunaj izmenjale in polnoč

Nič ni pomagalo. Anica je morala sama z Nemci v pozno noč. Sprva je pomislila, da bi jim pobegnila, toda s tem bi domačim lahko nakopala nevskečnosti. Kar ne nadoma pa se je bojazen v njej polegla. Začutila je v sebi nekaj kakor pogum, ki bo z njim mogla dokazati, kako velika in odrasla je že. Saj je skojevka, ali ne? Hrabra mora biti, da se ne osramoti! Če bo to noč morala Nemcem storiti majhno uslugo, bo zato v prihodnjih dneh toliko bolj požrvalno delala za pravično partizansko in domovinsko stvar! Če pa spotoma naleti na partizane, bo takoj stopila na njihovo stran! Obula je težke čevlje in se zavila v pelerino.

V temi in rahlem dežju so se Nemci zvrstili po dva in dva. Bilo jih je več kakor sedemdeset. Natorčili so si tudi mitraljeza, ki so jih bili postavili za hišo. Na čelo kolone je stopil sam komandir z deklico ob svoji levi strani in z avtomatko pred seboj.

Hodili so po razmočeni cesti, ob nivalah in gozdovih. Nihče ni smel glasno izpregovoriti niti si prižgati cigarete. Spotoma je oficir Anico poltiho vpraševal o partizanih in tudi o njenih bratih. Previdno je odgovarjala približno, tako kakor je malo prej slišala pripovedovat očeta.

»Stisni se k meni, Anica, da ti ne bo mrz in te dež ne bo preveč namočil!« ji je velel. Hotela se mu je odtegniti, a že ji je čez glavo in telo razprostrl svoj ohlapni dežni plašč. Segel je po njeni desni roki in si jo potegnil pod levico tako trdno, da se ni mogla več osvoboditi njegovega prijema. Nekajkrat sta se spotaknila na kotanjasti cesti skozi samotno pokrajino z redkim, spečimi hišami.

»Ali rada obiskuješ nemško šolo?« jo je vprašal.

»Zdaj že dolgo nimamo pouka. Partizani so že večkrat prišli v šolo in učiteljice so zbežale...«

»Nemške učiteljice se bodo vrni-le! Zopomni si, Anica: Nemčija je premočna, da bi mogla to vojno izgubiti! Hitler ne bo nikdar kapituliral! Zmagal bo, ali pa bomo izkpraveli mi in vi in vsi in bo vsa Evropa eno samo pokopališče, Evropa bo nemška ali pa je sploh ne bo več...«

Zavili so mimo velike stare graščine. Nemci so jo v zadnjem času vse pogosteje uporabljali kot vojaško postojanko, zato so jo partizani pred nekaj dnevi požgali. Iz njenih osmojenih zidov se je širil zdaj smrad pogorišča. Na tem mestu je komandir svoji koloni ukazal poostreno previdnost.

Po enurni hoji so prispeli do širše, trdnjše ceste, ki je vezala Saleško in Mislinjsko dolino ter vodila v Slovenj Gradec. Onkraj uje je tekla železniška proga ob robu Turiške vasi. Na trati ob cesti so čakali štirje pokriti, zastraženi kamioni, ki so se na njih bili pripeljali Nemci in se bodo zdaj, z njimi vrnili.

»Vzeli te bomo s seboj v Slovenj Gradec. Tam boš prenočila, zjutraj pa pojdeš domov,« je oficir dejal Anici, potem ko je njeno roko izpustil izpod svoje levice.

»Ne, ne!« se je branila. »Tukaj

v Turiški vasi imam znance! Rada bi pri njih prespala noč.«

»Pokaži mi hišo, da vidim tvoje znance!« ji je ukazal.

Vodila ga je do vasi, k eni prvih hiš, ki jo je našla tudi v temi. Potrkala je na njena vrata, on pa je zaklical, naj takoj odpro.

Skozi špranjo v oknu se je rahlo zasvetil luč. Starejši človek, ogrnjen s plaščem in s svečo v roki, je s strahom odklenil. Komandir je z avtomatom pred seboj stopil v hišo in pokazal na dekli-

»Ali jo poznate?«

»Globočnikova Anica iz Podgorja je. Ze večkrat je bila pri nas,« je v zlomljeni nemščini neodločno odvrnil mož.

»Bi mogla prenočiti pri vas?«

»Seveda,« je za moževim hrbtom privolila njegova žena.

»Ostani torej tu!« je Nemec pokimal deklici in ji ponudil roko »Ali veš, kdo sem?«

»Nemški oficir ste,« je odgovorila.

»Jaz sem bundesführer Steindl. Morda si že kaj slišala o meni?«

»Da, v šoli,« je ostrmel.

»Bodi torej pametna in pridna, Anica! Heil Hitler!«

Bežno je z resnim pogledom ošinil vse tri, oblite z medlo svečavo. In že se je hitro okrenil čez prag v noč. Anica pa se je zgrozila nad človekom, ki je o njem vedela, da je ubijalec junaških Pohorcev in premnogih naših talcev...

Deklica je bila zdaj pod varno streho. Bila je v hiši, ki se ji je reklo »pri Oberšu«. Njen gospodar je bil tapetnik in torbar. Mnogo usnja, opasačev in torbic je poslal partizanom. Nekaj te robe je zanje prevzela Anica. Zato sta se je bila mož in žena sprva ustrašila, ko jima je ponovno pripeljala Nemca v hišo, najbolj pa seveda tega samega. Pomirila sta se sicer hitro, še bolj pa, ko se je s ceste začul hrup odhajajočih kamionov. Dež je preneh.

Zdaj Anica ni hotela prenočiti pri Oberševih, čeprav sta jo oba prijazno povabila. Koga naj bi se deklica bala? Bila je sicer mlada, toda bila je skojevka! Dan ali noč — bilo je vseeno. Samo partizane bi utegnila na poti domov srečati, pred temi pa je vendar ni bilo strah!

Hitela je v temi po cesti, ne da bi bila naletela na človeka. Ko je že čez tri četrt ure potrkala na domače okno, sta njena mati in oče še bedela. Zdaj sta si oddahnili...

Tako je tovarišica Anica opisala svoje nočno srečanje z bundesführerjem, ki je tudi v Podgorju nameraval krvavo obračunati z našimi borci, a mu nakana ni uspela.

Pripomnila je še:

»Vsi moji bratje so živi tudi danes... Včasih pa še premišlujem: Ali me je Steindl vzel s seboj kot talko, ali pa je morda v svoji praznovernosti menil, da mu bo nočna pot skozi sovražno ozemlje varnejša z otrokom ob strani? Morda je sam imel doma hčerko svojih let in sem ga spominjala nanjo. Gotovo pa še malo ni slutil, da je k sebi stiskal roko mlade skojevke... Prav nič ne vem, kaj se je z njim kasneje zgodilo. Ali je prejel zaslužen kazen za gorje, ki ga je slovenska Stajerska morala pretrpeti tudi po njegovi krivdi?«

Tovarišici Anici smo povedali: Bundesführer Franz Steindl se je prve dni maja 1945 skupino najzagrizenejših nacistov poglaval v spopad z neko enoto Rdeče armade, ki je iz Madžarske prodirala proti Gradcu. Sam si je tako poskal neizogibno smrt, da se je izmaknil sodbi pred sodiščem pravice...

KOMUNALNI ZAVOD ZA SOCIALNO ZAVAROVANJE

CELJE

Koštomaj Karl
— VDOVA

kleparstvo Celje, Tovarniška
želi vsem občanom
posebno pa svojim strankam
prijetno praznovanje
praznika dela
1. maja

Stok Avgust

KLEPAR IN VODOVODNI
INSTALATER,
Celje, Ulica 29. novembra 7

čestita svojim odjemalcem
in vsem delovnim ljudem
k prazniku dela, 1. maju

Celjsko krojaško podjetje

„ELEGANT“

Celje, Titov trg 3
s svojimi obrtnimi obrati in servisom čistilnice, čestita k
praznovanju 1. maja, mednarodnega praznika delovnih ljudi.

Nagradna križanka

Trg. podjetja »MODA« Celje

Rešitve pošljite do 15. maja na naslov: Trg. pod-
jetje »Moda« Celje (nagradna križanka).
Pravilno rešene križanke bomo izžrebali in na-
gradili z lepimi nagradami.

ITALIJANSKA KRIŽANKA

Pri italijanski križanki mora črna polja razporediti reševalec sam.
Pri opisih besed je na koncu vsake vodoravne in navpične vrste nave-
dano, koliko črnih polj je v tisti vrsti.

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P
1																
2																
3																
4																
5																
6																
7																
8																
9																
10																
11																
12																
13																
14																
15																
16																

Vodoravno:

1. gospodarska organizacija — (0), 2. zvitek — igra za denar — pi-
jača starih Slovanov — otok na Ja-
dranu — (3), 3. instrument — oficir-
ska menza (množ.) — (2), 4. star
(angl.) — reka v Sloveniji — za-
imek — (5), 5. avtomobilski znak
Valjeva — reka v Severni Italiji —
znamka Tomosovega avtomobila —
srbsko moško ime — (4), 6. slepilo
— znak za aluminij — medmet —
(4), 7. reka (Špansko) — osebni za-
imek — tuje žensko ime — (4)

8. zdravo (lat.) — živalski izrastek
na glavi — naropano blago — (4),
9. radiopostaja v Berlinu — egipčan-
ski faraon — (4), 10. beseda nasprot-
nega pomena (grško) — pristanišče
v Costarici — (2), 11. spodnji del ro-
ke — reka v Siamu — reka v Etio-
piji — (3), 12. kmetija — darilo
— (6), 13. medmet — južni Sovan —
domača pritrtilnica — (7), 14. rezilo
— pomoč — kretnja — (2), 15. naš
pevec zabavne glasbe — svetniška
podoba — (5), 16. prikuha — naša
južna republika — (1).

Navpično:

- A — dejavnost trgovine — (0),
B — mesto v Missouriju (ZDA) —
avtomobilska kratica Nizozemske
paraliziran — (4), C — lakota —
kraj v Peruju — vrba — (3), D —
francoska teroristična organizacija
— organizacija — naelektrjen delec
— tul za pušice — (7), E — domača
žival — letoviški kraj ob slovenski
obali — (3), F fotografirati — moč
— osebni zaimek — (5), G — železni-
ška postaja koračnica — okrajšava
za ljudsko milico — (2), H — z mor-
jem obdan kos zemlje — reka v Si-
biriji — znamka italijanskih tež-

G. FERSTER:

VELIKA NAGRADA

(HUMORESKA)

Povsod po svetu, prav tako tudi v
Holandiji, je v kupejih za nekadilce
prepovedano kaditi. Kdor se pregre-
ši, ga kaznujejo z globo 30 forintov,
razen tega pa mu kazen odmeri tudi
policija. G. Henderlink, ki je kot
lastnik velike plantaže skoraj vse
svoje življenje preživel na Sumatri
med divjaki, verjetno ni poznal teh
predpisov, ali pa je spregledal napis
»Za nekadilce«. Na poti med Utrech-
tom in Amsterdamom je namreč od-
prl veliko škatlo za cigare in si vti-
nil v usta debelo »brazilko«.

Sopotnika sta brž segla v žep po
vžigalico in mu jo ljubeznivo prižga-
la. G. Henderlink se je zahvalil in
nadaljeval svojo zgodbo o pustolov-
ščinah na divji Sumatri. Bolj ko je
bila zgodba o lovih na slone in lju-
dožerke vznemirljiva, bolj se je iz ci-
gare kadilo.

Nenadoma je v kupe stopil kon-
trolor.

— To je strašno! je rekel in z ro-
kami razganjal oblake dima. — Kaj
takega se mi še ni zgodilo!

— Verjamem, gospod, je rekel
Henderlink. — To je zato, ker še ni-
koli niste bili na Sumatri. To so pra-
vi divjaki, ljudožerci...

— Kaj pa šel Ne imejte me za
norca in takoj odvrzite cigaro! je re-
kel kontrolor. — Ker je tu kajenje
prepovedano, zahtevam, da takoj
plačate 30 forintov kazni! Zahtev
uradnika v službeni dolžnosti pa vas
bo stala najmanj 500 forintov.

Henderlink si je pomel oči, ko pa
je videl, da je stvar resna, je z vzdih-
hom izvlekel listnico in plačal globo.

— Tako, je rekel kontrolor, ko je
vzel denar. — Zdaj pa vas prosim še
za vaše ime in naslov!

— K hudiču! se je razjezil Hen-
derlink. — Za kaj vam bo pa še to?

— Po 136. paragrafu zakona o že-
lezniškem prometu sem po uradnem
položaju dolžan zadevo prijaviti po-
liciji. Tudi policijsko boste kaznova-
ni s 300 do 400 forinti, odvisno od
vašega imovinskega stanja.

Celo oba sopotnika sta bila prese-
nečena nad izrazi, s katerimi je Hen-
derlink obkladal železniško upravo,
njene uradnike in predpise. Kontrol-
lor si jih je povsem mirno zapisoval
v modro beležnico.

Nazadnje je vendarle moral Hen-
derlink izdati svoje ime in naslov v
Antwerpnu. Kontrolor je zahteval še
vozni listek, spustil svojo uradno be-
ležnico v žep in odšel.

— Zakaj me nista opozorila na to
neumno prepoved? gospoda, je oči-
tajoče vprašal Henderlink svoja so-
potnika.

— Mislila sva, da vam je prepoved
znana in da vam je vseeno, je rekel
prvi.

— So ljudje, ki kadijo v kupeju,
da bi kljubovali, ker jim to pomeni
zadovoljstvo, je dodal drugi.

Potem sta ga z zanimanjem vpra-
šala, kaj je bilo dalje s sloni in lju-
dožerci na Sumatri; toda Hender-
link ni bil več tako navdušen za pri-
povedovanje kot poprej.

V Amsterdamu se je poslovil od
niju.

— Nič ne skrbite, gospod, je rekel
eden izmed obeh. — Gotovo vas ne
bodo klicali na odgovornost.

— Toda kontrolor me je zapisal!
— V svojo uradno beležnico, kaj
ne? Tu, podarim vam jo za spomin
na prijetno potovanje.

Mož je potegnil iz žepa modro be-
ležnico in jo dal Henderlinku.

— Neverjetno! se je ta začudil. —
Od kod pa jo imate?

Tedaj je drugi mož naredil spret-
no kretinjo z roko in se zasmeljal.
Henderlink ga je razumel in se tudi
zasmeljal.

— Neverjeten podvig, bravo! Tu
imate 5 forintov nagrade!

— Nikar, gospod, midva sva že
dobila veliko nagrado...

Eden izmed njiju je potegnil iz že-
pa listnico. Presenečen Henderlink
je prepoznal v njej kontrolorjevo
listnico, v katero je spravil ta 30 fo-
rintov globo.

S prijaznim pozdravom sta se oba
sopotnika izgubila v množici.

Ko je Henderlink ugotovil, da je
tudi njemu izginila listnica z 2.000
forinti in povrh še zlata ura, je bilo
že prepozno. Ni mu preostalo druge-
ga, kot da z gnušom razmišlja o
»lažni evropski civilizaciji« in da se
čimprej vrne k častitljivim divja-
kom na Sumatro.

Njegov delovni dan je dolg

Na II. osnovni šoli, kjer domuje
tudi naša šola, Pedagoška gimna-
zija, je služitelj.

Kadarkoli ga v šolskem posloju
srečujemo, je zaposlen z delom in
skrbmi, ki mu jih prizadanejo naj-
večkrat prav mi — dijaki.

Imamo ga radi, saj nam vsako sre-
čanje z njim na šolskih hodnikih,
našaš delček zunanega sveta, del-
ček sproščenosti. Zato se radi zaple-
temo z njim v kratke razgovore —
in prav tako je nastal tudi najin po-
menek, iz katerega bom posredoval
nekaj njegovih misli in želja.

Na moje vprašanje, kako dolgo je
že v tem poklicu, mi je zaupal, da je
pred štirim leti, predno je pri-
šel na našo šolo, v službi v otroškem
vrtec, da mu je prihod na našo šolo
rešil stanovanjsko vprašanje, da so
tudi prejemki na šoli boljši, da je
zaposlena kot snajlika pri nas tudi
njegova žena itd.

Zanimalo me je, kaj misli o nas
mladih ljudeh.

»Veš, nikjer ne raste samo žito,
povsod je nekaj plevela vmes, tudi
pri nas odraslih, zato bi bilo napak
soditi vse mlade ljudi po tisti pešči-
ci, ki se jim zdi, da so v svoji vlogi
huliganov imenitni. S tem le poka-
žejo kako plitki so, kako so potreb-
ni pomoči od starejših. V glavnem —
jaz imam mladino rada.«

Na moja vprašanja, kaj je pri
njegovem delu največja ovira, mi
je potožil, da je to napeljava za
ogrevanje, saj se ponaša že s 50-let-
nico svojega življenjskega obstoja.

In kaj je še želel?

Da bi dijaki čutili več ljubezni
do šolskega inventarja, da bi ga zna-
li čuvati, da ne bi razbijali oken-
skega stekla, da bi znali lepo, mirno
zapirati vrata, da jim ne bi smelo
biti vseeno, kakšno je šolsko dvori-
šče in okolje šolskega posloja na-
sploh, da ne bi ob odhodu iz šole
kričali, se obnašali nedostojno, saj
to daje videz, kot da so v šoli sami
divjaki itd. Ob koncu pa še to, da
bi se vsemu učiteljskemu in pro-
fesorškemu zboru zvišali prejemki,
saj takrat ima lahko upanje tudi na
zboljšanje svojih osebnih prejem-
kov.

Zmago Frece

- kih avtomobilov — (5), I — reka v
severni Italiji — morski rak —
hladetina — (3), J — pokrajina v
Aziji — avtomobilski znak Karlova-
ca — del telesa (množ.) — (5), K —
ladjenica — spevoigra — večji čoln
— (3), L — kratica naše armade —
kraj v Južni Avstraliji — del imena
mesta na otoku Krfu — (4), M —
geografija — nemški predlog — (4),
N — števnik — kraj v Zapadni
Virginiji (ZDA) — (4), O — turški
vojak iz dob vojskovanja po naši
zemlji — kraj v Nigeriji — (3), P —
trd črn les — kraj v severni Italiji
severno od vrha Marmolata — (1),

PODJETJE ZA
IZVOZ LESA

ŠIPAD SARAJEVO

je odprlo novo prodajalno pohištva v Celju na Mariborski cesti št. 44.

Okusno in ekonomično pohištvo lahko dobite v garniturah ali posameznih kosih po zelo nizkih in konkurenčnih cenah.

Za obisk se priporoča »ŠIPAD« Celje

*Gradbeno
industrijsko
podjetje*

»GRADIS«

*čestita delovnim kolektivom,
investitorjem
ter ostalim delovnim ljudem
k prazniku dela
1. maju*

Splošno obrtno podjetje »OBNOVA« CELJE

Z VSEMI SVOJIMI OBRACUNSKIMI ENOTAMI, ŽELI VSEM DELOVNIM
LJUDEM SIROM JUGOSLAVIJE MNOGO DELOVNIH USPEHOV TER
VESELO PRVOMAJSKO PRAZNOVANJE.

TOVARNA EMAJLIRANE POSODE CELJE

*čestita
vsem delovnim
ljudem ter vsem
delovnim kolektivom
k mednarodnemu
delavskemu
prazniku 1. maju*

TOVARNA

CELJE

priporoča svoje kvalitetne proizvode za:

- šole
- pisarne
- gospodinjstva
- i. t. d.

Zaščitni znak znak kvalitete!

KOMUNALNO PODJETJE CESTE KANALIZACIJE CELJE

IZVRŠUJE POPRAVILA IN NOVE GRADNJE
CEST, ULIC, TRGOV, IZVAJA KOMUNALNE
UREĐITVE IN KANALIZACIJO, POLAGA RAZNE
LITE ASFALTE TER IZVAJA RAZNA
KOMUNALNA DELA.

ISKRENE ČESTITKE K DELAVSKEMU PRAZNIKU
1. MAJU!

LESNA INDUSTRIJA

»BOHOR«

ŠENTJUR

ČESTITA ZA PRAZNIK DELA VSEM POSLOVNIM PARTNERJEM IN DELOVNIM LJUDEM TER SE ZA BODOČE SODELOVANJE PRIPOROČA S SVOJIMI IZDELKI!

KOLEKTIV TOVARNE

ALPOS

TOVARNA ALUMINIJASTE
OPREME
SENTJUR PRI CELJU ČESTITA
VSEM DELOVNIM LJUDEM
K PRAZNIKU 1. MAJU.

Splošno
gradbeno
podjetje
Rogaška
Slatina

ČESTITA
K PRAZNIKU DELA
1. MAJU

TOVARNA TEHTNIC CELJE

MARIBORSKA C. 1. TEL. 21-41, 29-27

● Proizvajamo vse vrste tehtnic za potrebe industrije, trgovine, transporta in široke potrošnje.

● Še posebej opozarjamo na naš novi proizvod namizne tehtnice za trgovino tipa MAXIMA nosilnost 10 kg in kuhinjske tehtnice tipa PRIMA, DE LUXE in FAVORIT.

● Zahtevajte prospekte in ponudbe.

● Odlike novih proizvodov so: točnost, trajnost in sigurnost.

Vsem delovnim ljudem iskrene pozdrave k prazniku dela 1. maju!

KOVINSKO
PODJETJE

KLIMA CELJE

Našim poslovnim prijateljem in vsem delovnim ljudem čestitam o za praznik dela 1. maj!

ZIMŠEK ANTON

CELJE, MARIBORSKA 32.

izdeluje prvovrstno pečivo in sprejema naročila za gospodinjstvo. Živel 1. maj!

Obrtno podjetje
»ELEKTRO-
SIGNAL«
Celje

(prej »Elektroinstalacije« Celje)

S SVOJIMI ENOTAMI:

UPRAVA TRG SVOBODE ST. 10,
TEL. 29-78

INSTALACIJE — NEON; ČUPRIJSKA
UL. 9, TEL. 23-93

MEHANIKA — SERVISI ZIDANSKO-
VA UL. 21-21

RADIO — TELEVIZIJSKI — SERVISI:
LJUBLJANSKA C. 6, TEL. 26-51

ČESTITA K PRAZNIKU DELA 1. MAJU
VSEM SVOJIM STRANKAM, DOBAVITE-
LJEM TER SE PRIPOROČA ZA NADALJ-
NJA NAROČILA.

CESTNO PODJETJE CELJE

čestita vsem delovnim
ljudem k prazniku dela
1. maju

KOSTROJ

SLOVENSKE

KONJICE

PROIZVAJA OPREMO ZA USNJARSKO IN KRZNARSKO INDUSTRIJO. Z ORGANIZIRANO SERVISNO SLUŽBO OSKRBUJE NAVEDENO INDUSTRIJO Z REZERVNIMI DELI. S SVJIMI IZDELKI SE JE UVELJAVILO NA DOMAČEM TRŽIŠČU.

Vsem našim poslovnim prijateljem čestitamo za praznik dela.

KOVAŠKA INDUSTRIJA ZREČE

IZ NASEGA PROIZVODNEGA PROGRAMA NUDIMO CENJENIM KUPCEM AUTOMEHANSKO ORODJE, ODKOVKE ZA MOTORNO IN OSTALO INDUSTRIJO TER PLUŽNE DELE ZA TRAKTORSKE PLUGE PO UGODNIH DOBAVNIH POGOJIH IN PRIZNANI KVALITETI.

VSEM DELOVNIM LJUDEM IN POSLOVNIM PRIJATELJEM ČESTITAMO K PRAZNIKU DELA — 1. MAJU.

Konfekcija LISCA Sevnica

čestita vsem delovnim ljudem
k prazniku dela 1. maju

Cinkarna

METALURSKO
KEMIČNA
INDUSTRIJA
CELJE

PRIPOROČA SVOJE IZDELKE:

- KOVINSKI CINK
- CINKOVA PLOČEVINA
- CINKOVOGRAFSKE PLOŠČE
- CINKOVA ZICA
- CINKOVI PROTEKTORJI
- CINKOVO BELILO
- KROMOV GALUN
- ZELENNA GALICA
- NA-HIDROSULFIT
- METALIT
- NA-SILIKOFLUORID
- NA-SULFID
- CINKOSULFAT
- SVINCENI MINIJ
- SVINCENA GLAJENKA
- LITOPON
- ULTRAMARIN
- MODRA GALICA
- ZASČITNO SREDSTVO CUPRABLAU
- SUPERFOSFAT

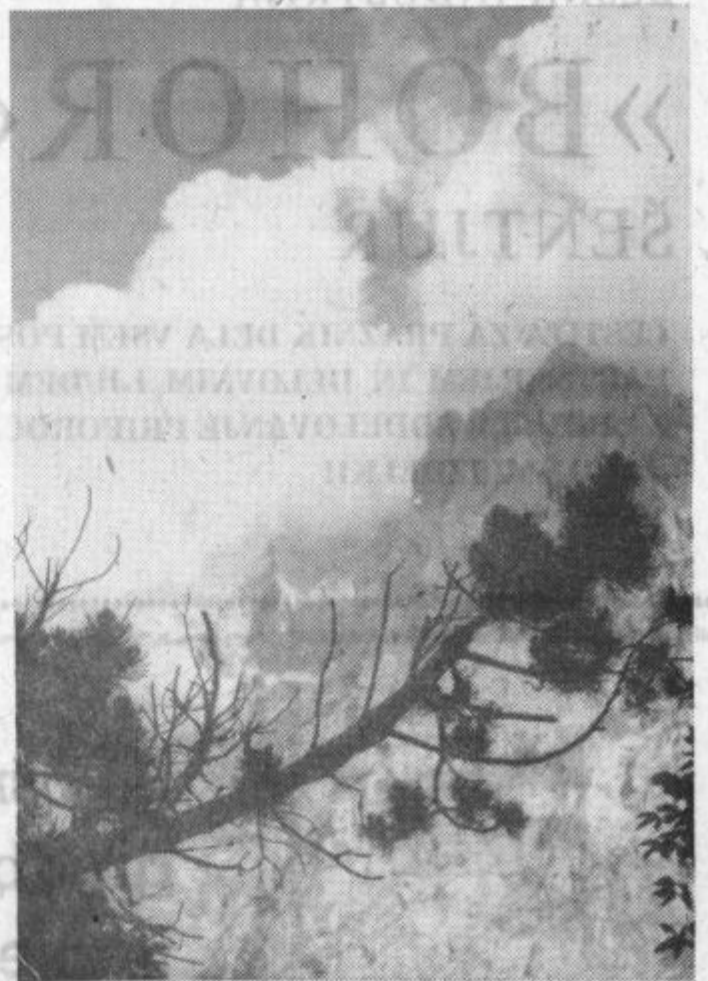
POMOŽNA SREDSTVA ZA TEKSTIL IN USNJE:

- ORGANSKA BARVILA
- SUHE ZEMELJSKE BARVE
- ZVEPLENA KISLINA 60 B6
- ZVEPLENA KISLINA 66 B6

*Pridružujemo
se svečanemu
razpoloženju
delovnih ljudi
in čestitamo
k 1. maju*

**GOZDNO
GOSPODARSTVO
NAZARJE**

KOLEKTIV POSREDNIŠKE PISARNE
IN KOMISIJSKE TRGOVINE

Posrednik

CELJE TOMSICEV TRG 10 IN 12

ČESTITA ZA PRAŽNIK DELA 1. MAJ

VSEM DELOVNIM LJUDEM Z ŽELJO DA BI TA PRAŽNIK OB DVAJSET-
LETNICI OSVOBODITVE PRAŽNOVALI V PRIJETNEM RAZPOLOŽENJU.

◆
TOVARNA
LESNE GALANTERIJE
»PETA« RADECE
LESENIH PET

čestita ob 1. maju
prazniku delovnih ljudi
vsem poslovnim
prijateljem
in delovnim
ljudem!

Vsem poslovnim prijateljem
kakor tudi ostalemu delovnemu ljudstvu
čestita za naš veliki praznik 1. maj
kolektiv

Tekstilne tovarne Prebold

»KONUS« USNJARSKI KOMBINAT
SLOVENSKE KONJICE, MARIBORSKA CESTA 12
TELEGRAM: KONUS SLOV. KONJICE; — TELEFON: SLOV. KONJICE 1
PREDSTAVNITVA — SKLADISCA — PRODAJALNE:
BEOGRAD, RAJCEVA 12, NOVI SAD, ZAGREB, LJUBLJANA, PTUJ,

Naši obrati:

KOKO, RECICA, LENART, LJUTOMER, MIREN PRI GORICI, MAJ-
SPERK, SEVNICA, LOCE.

Izdelki kombinata:

MODNA USNJENA KONFEKCIJA, SPORTNA AVTO-MOTO USNJ. KON-
FEKCIJA, VSE VRSTE ZGORNJEGA IN SPODNJEGA USNJA, USNJE
DROBNICE, USNJE KAC, KUSCARJEV IN VSE VRSTE LAKASTEGA
USNJA, TEHNIČNO USNJE — VSE VRSTE POGONSKEGA JERMEJKA
NAVADNEGA IN VSEH SPECIALNIH IZVEDBAH PO NAROČILIH, VEGE-
TABIL. IN KROM — PIKERJI IN OSTALE UTENZILIJE ZA TEKSTILNO
IN OSTALO INDUSTRIJO, OPETNICE IZ KONITA VSEH VRST IN PETE
ZA OBUTEV Z NIZKO PETO — KONIT ZA CEVLJARSKO INDUSTRIJO,
GALANTERIJO, KNJIGOVEZNISTVO —

Vse vrste taninskih ekstraktov.

ČESTITAMO VSEM DELOVNIM LJUDEM
K DELAVSKEMU PRAŽNIKU 1. MAJU!

*K prazniku
delovnih ljudi
1. maju čestita*

LIN

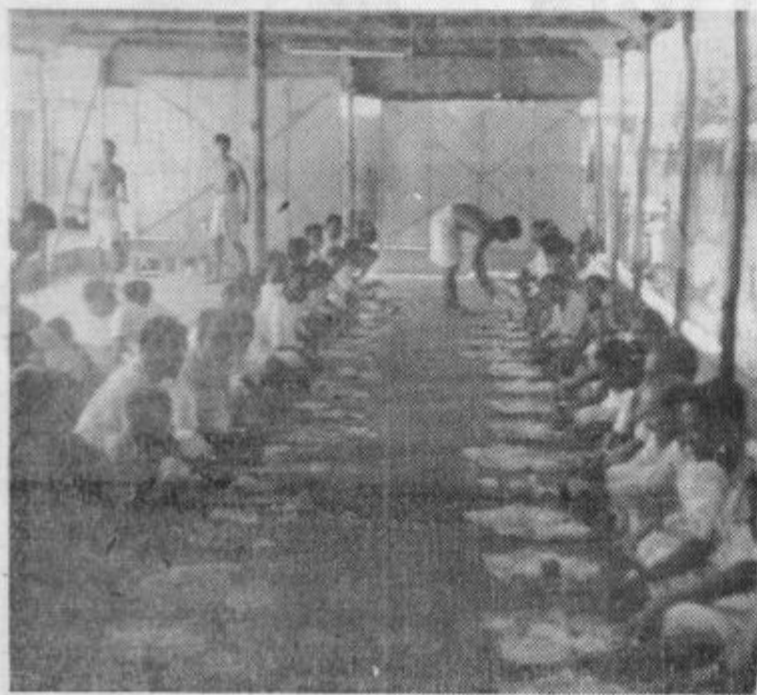
**Lesna industrija
Nazarje**

čestita
za delavski praznik
1. maj.

PIVOVARNA LASKO
TER PRIPOROČA
CENJENIM ODJEMALCEM
SVOJA
KVALITETNA PIVA

»ČISTA ROKA«

Indijci ne poznajo jedilnega pribora. Jedo z roko. Leva roka je zanje »umazana«, namenjena za delo, desna pa »čista«; skrbno jo umivajo in pazijo, da bi se z njo dotaknili čimmanj predmetov. Spretno znajo umiti desnico, ne da bi se je dotaknili z levico. Pri njih torej ne velja pregovor: Roka roko umije. Celo juho jedo z roko, seveda na poseben način. Pijejo tako, da se rob kozarca nikoli ne dotakne ust.

Na neki gostiji sem vprašal indijskega novinarja: »Kako, da Indijci niste prevzeli od Angležev tehnike prehranjevanja?«

Odgovoril mi je: »Zakaj Angleži niso sprejeli naše? Naš način je mnogo bolj higiениčen. V evropskih restavracijah nosite v usta pribor, ki ga je imelo pred vami v ustih že kdo ve koliko ljudi, medtem ko jaz jem samo s svojo roko.«

TIBOR SEKELJ

Čestitamo vsem delovnim ljudem k delavskemu prazniku 1. maju

Skupščina občine Laško

Občinski komite ZKS Laško

Občinski odbor SZDL Laško

Občinski sindikalni svet Laško

Občinski odbor ZB Laško

Občinski komite ZMS Laško in ostale družbene organizacije

Brez besed

TRGOVSKO PODJETJE

ŠMARJE PRI JELŠAH

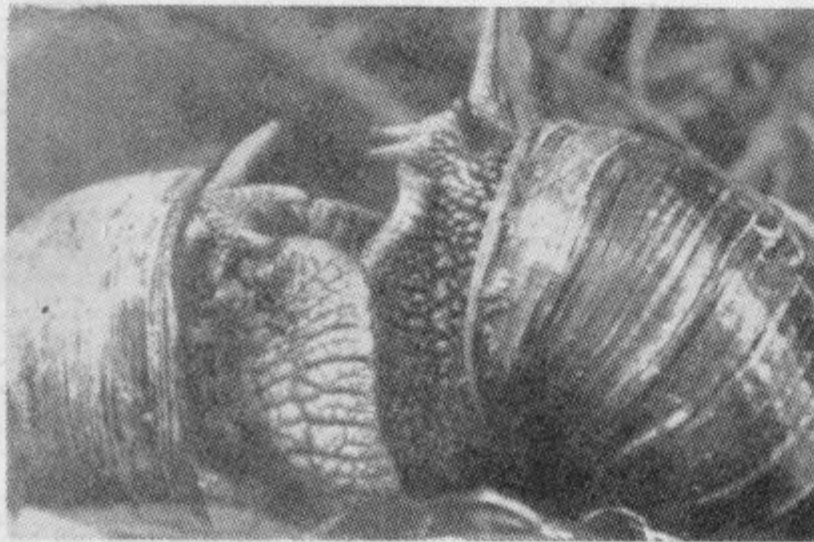
SPECERIJSKO, KOLONIALNO, TEKSTILNO, GALANTERIJSKO, TEHNIČNO IN GRADBENO BLAGO IN KURIVO.

s svojimi poslovalnicami na območju občine Šmarje pri Jelšah,

čestita k 1. maju, prazniku delovnih ljudi in želi še mnogo delovnih zmag.

Tragedija na premieri

Sladka zora svobode je naslov gledališkega dela, ki so ga igrali v grškem mestu Katu Platikantosu v bližini Larise ob praznovanju narodnega praznika. Predstavo so uprizorili učenci mestnih šol. Glavno vlogo je igral enajstletni Vasilis Kinkiroulis. Med igro je moral streljati s puško, kar je bilo usodno. V dvorani je ranil šest gledalcev. Deklica Milica Bakali je bila ranjena v prsi in se bori s smrtjo. Policija je pripravila Apostola Papfalisa, ki je fantu posodil puško, a jo je pozabil izprazniti.

LEN KOT POLZ, DOLGOCASEN KOT POLZ, POCASEN KOT POLZ... CLOVEK SE PAC TUDI MOTI, KAJTI POLZ JE VSE PREJ KOT TO (HITROST JE RELATIVEN POJM). BIOLOGI STEJEJO POLZA MED RAZGIBANE ŽIVALI — POSEBNO V ČASU PARJENJA. CE BI KDO O CASANOVI REKEL, DA JE SNUBIL TAKO SILOVITO IN STRASTNO KOT — POLZ BI SE MU PAC SMEJALI. PA BI SE ZMOTILI. »POLZ«, PRAVI WENDT, »DELUJE V LJUBEZENSKI IGRI KOT SUPER MOŠKI, KOT UTELESENA MOŠKOST«. NASA SLIKA PRIKAŽUJE POLZA PRI SNUBLJENJU, PRED POLJUBOM. POLZI SE NAMREC TUDI POLJUBLJAJO.

NEPOPULAREN, ZATO PA TEMBOLJ PEREC PROBLEM: KAM Z LJUDMI?

Supernebotičnik

Ameriški arhitekti, člani »Producers Councila« iz Washingtona nameravajo zgraditi nebotičnik, ki bo imel štiritiso nadstropij. Stanovalci tega kolosa bodo v zgradbi dobili vse, kar bodo želeli. Če bo komu uspelo dobiti tudi službo v nebotičniku, mu ne bo od rojstva do smrti treba zapustiti zgradbe, saj bo v njej šola, bolnišnica in ambulante, trgovine, banke ter drugi lokali — torej vse — razen pokopališča.

CELJSKI TEDNIK

1. 5. 1965 — Št. 17

Casopis je ustanovil okrajni odbor SZDL. Izšel je 2. 6. 1945 kot »Nova pot«, do 1955 kot »Savinjski vestnik« in dalje kot »Celjski tednik«. S 1. januarjem 1965 ga soustanavljajo občine: Mozirje, Laško, Celje, Slovenske Konjice, Sentjur pri Celju, Šmarje pri Jelšah, Zalec in OO SZDL Celje. — Urejujejo: Rudi Lešnik, glavni urednik; Drago Hribar, odgovorni urednik; Borivoj Wudler, tehnični urednik; Ivica Burnik, Jože Klančnik in Janez Sever. — Tednik izhaja ob petkih. Izdaja in tiska CP »Celjski tiske«. Uredništvo in uprava: Celje, Trg V. kongresa 5, poštni predal 152. Telefon: 23-72. Tekoči račun 603-11-656. Cena posamezne številke 30 din. Letna naročnina 1.200 din; polletna 600 din; mesečna 100 din. Inozemstvo 2.400 din.

Atentat na naravo

Sele v zadnjem času se je človek zavedel, da tisto, čemur pravimo narava, ni neizčrpno skladišče, iz katerega je mogoče brez prestanka jemati, in da se utegne brezglavo ropanje hudo maščevati. Toda samo zavede!

Krčenje gozda je imelo, na primer v Ameriki, v kratkem času skoro neverjetne posledice. Pred prihodom Evropejcev so polovico dežele pokrivali gozdovi z obiljem živali. V nekaj desetletjih se je podoba novega sveta popolnoma spremenila. Naseljenci so izkrčili ogromne komplekse površine in oropali zemljo zaščitne odeje. Nalivi so začeli odnašati rodovitni humus, živalstvo se je skrčilo na desetino in več. Pokol prerijskih psov je prepustil kulture podganam. Intenzivne kulture so izsesale »pridobljeno« zemljo, sledila je erozija. Danes izgubijo ZDA 445.000 ha rodovitne zemlje na leto. Dnevnik »New York Herald Tribune« je pošast, ki požre 6,5 ha gozda na teden. Tudi drugod ni človek boljše gospodar. Pet milijonov ha gozda na leto posekajo ljudje na svetu. V ZDA je samo še 40% orne zemlje. Francija izgubi letno 162.000 hektarov, Sahara je vsako leto za nekaj kilometrov obsežnejša. Danes zavzemajo mesta, ceste, tovarne itd. 1.500.000 km², se pravi površino Španije, Francije, Belgije, Švice, in

Italije skupaj! Pri tem pa se rodi vsak dan 120.000 novih zemljanov.

Zmanjkuje nam zraka. Dim, saje, radioaktivni pepel ob skrčeni rastlinski odeji, ki je edini »čistilec« zraka, se količinsko vsak dan veča. V Parizu, na primer, se je količina ogljikovega monoksida povečala v nekaj desetletjih za 40%. Kadar zaradi posebnih atmosferskih pogojev pritise tak oblak okuženega zraka na mesto, ljudje umirajo. Tako je v Londonu pred trinajstimi leti umrlo v štirih dneh zaradi okuženega zraka 4000 ljudi.

Zaradi takšnih »atentatov« na naravo je človeštvo od pričetka našega štetja do druge svetovne vojne pretrpelo 421 katastrofalnih lakot; tako pride na vsakih sto let povprečno 21,3 leta lakote. Razumno, objektivno bitje, ki bi opazovalo početje ljudi, bi imelo vtis, da smo biološka vrsta, ki je sama sebe obsodila na smrt in izvaja svoj namen z dosledno natančnostjo. Pitne vode zmanjkuje, rodovitna zemlja se krči, kiska je vedno manj — porabnikov pa vedno več! Blizu viška civilizacije, ko ima človek ogromno tehnično moč, mu grozi — zaradi njegove lastne brezumne požrečnosti —, da bo izgubil osnovne vire za svojo eksistenco in da bo spremenil zemljo v puščavo. Prihodnjic: ATOMSKA ENERGIJA — začetek ali konec?

Izvirna zabava

LJUDJE ŽIVJO NA RAZLIČNE NACINE IN SE TUDI VSAK PO SVOJE ZABAVAJO. V KAKŠNI INDIJSKI VASI JE PEST RIZA PRAZNIK, KJE V LONDONU PA KAK MILJONARSKI SINCEK NE VE, KAKO BI ZAPRAVIL »OCETOV« DENAR. OB SVOJEM ENAJNVAJSETEM ROJSTNEM DNEVU JE BOGAT TEANAGER NAPEL MOZGANE IN SI KONČNO IZMISLIL ORIGINALNO »PARTY«, KI JE STALA 10 MILIJONOV IN POL DINARJEV. JULIAN MOULTON — TAKO SE PIŠE NADEBUDNI MLADENIC — JE NAJEL CELO NADSTROPJE V ENEM NAJDRAZJH LONDONSKIH HOTELOV. STENE JE OKRASIL Z BRZOSTRELKAMI, GOSTOM PA JE STREGLO POL DUCATA POLNAGIH MANEKENK, NAMOCENIH V ZLATO BARVO. NA SLIKI, KI SO JO OBJAVILI LONDONSKI CASOPISI, SO OVEKOVEČILI AVTORJA IN NJEGOVO IDEJO... ZLATA DEKLETA IN BRZOSTRELKA.